

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ

"Στη σκιά των Βράχων '92"

Χορηγός της έκδοσης HELLA SPAR ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΘΕΑΤΡΟ ΒΡΑΧΩΝ
"ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ"
ΚΤΙΡΙΟ Ι. & Ρ. ΝΤΑΝΚΑΝ
15 Ιουνίου - 20 Ιουλίου 1992

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟ

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

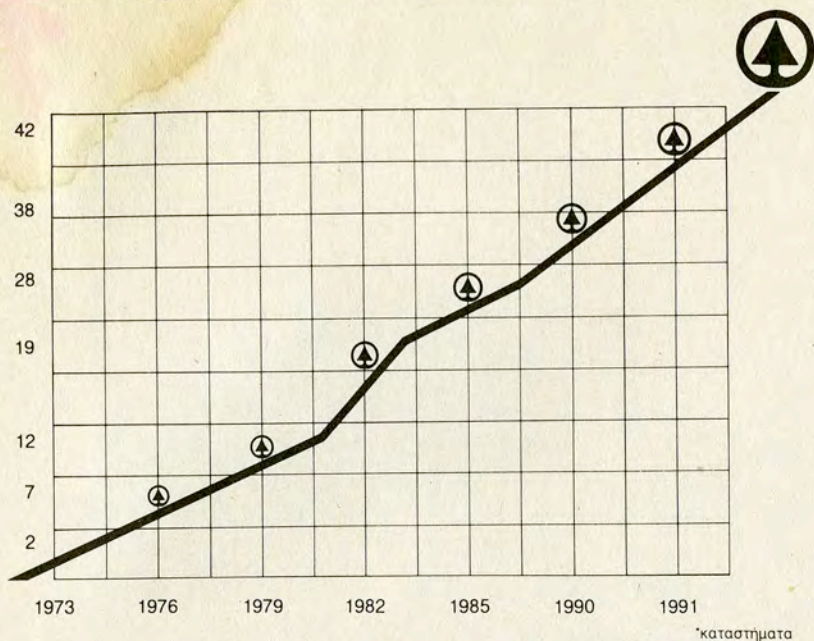
NICOLAS

Εμπορικό Κέντρο ΡΕΑ Ν. ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Χρ. Σμύρνης & Μεσολογίου

Πλατεία Δελπολάνη Τηλ.: 7668.572

Περισσότερα HellaSpar Βερόπουλος καλύτερη εξυπηρέτηση πιο μεγάλη, πιο μεγάλη οικονομία

Τα HELLASPAR/ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ έχουν κερδίσει την εμπιστοσύνη του καταναλωτικού κοινού σ' όλη την Ελλάδα. 42 καταστήματα ... 55.000 τ.μ. για ψώνια ... 52.000 τ.μ. για παρκάρισμα ... 40 φορτηγά ... αποθηκευτικοί χώροι 15.000 τ.μ. (εκτός καταστημάτων) ... 2.000 υπάλληλοι για την εξυπηρέτησή σας, 400 ταμεία ... για να φύγετε χαμογελαστοί!
Δεν είναι τυχαίο που όλο και περισσότεροι καταναλωτές προτιμούν τα HELLASPAR/ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ...
Γιατί ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ σημαίνει οικονομία, μεγάλη ποικιλία, ποιότητα εγγυημένη,

άψογη εξυπηρέτηση ...

Γιατί ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ σημαίνει η εύρωστη επιχείρηση με προβλεπόμενες για το 1992 επισκέψεις 15 εκ. πελατών και πωλήσεις αξίας 48 δισ.

Γιατί ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ σημαίνει επίσης ιδιότητα Συσκευαστήρια-Τυποποιητήρια (οσπρίων, ρυζιού, ζάχαρης, τυροκομικών, κρεάτων) και Εργαστήριο Ποιοτικού Ελέγχου. Και ακόμα ... Πολιτιστικό Κέντρο για τους εργαζόμενους (θεατρικές παραστάσεις, συνεστιάσεις, χοροί, διαλέξεις, εκδρομές, παιδικές γιορτές, εφημερίδα εργαζομένων) και Παιδικές Κατασκηνώσεις.

HELLASPAR
ΒΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Εκεί που το κέρδος ... δίνει κέφι!

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Ι. Κόνσουλας α.ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ & ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ •••••

HYUNDAI

AUTO BYRON **Κόνσουλας Α.Ε.**

Ολοκληρωμένο συγκρότημα Fiat

ΑΝΤΑΛΑΚΤΙΚΑ
ΣΕΡΒΙΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
& ΚΑΝΑΡΙ 30

Αφοι Κόνσουλα Α.Ε.

Χρ. Σμύρνης
Βύρωνας

Τηλ.: 7663256 – 7651810
7645335 – 7668830

Αγαπητοί φίλοι,

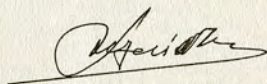
Ο Δήμος Βύρωνα συνεχίζοντας την παράδοση και παρουσία του στην πολιτιστική ζωή του τόπου, εγκαινιάζει το θεσμό του Φεστιβάλ Βύρωνα. Πρόκειται για ένα θεσμό που είναι συνέχεια της μακράς παράδοσης του Δήμου στην πολιτιστική μας πραγματικότητα.

Παρά τα συσσωρευμένα προβλήματα -κυρίως οικονομικά- της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, θεωρούμε υποχρέωσή μας, όχι μόνο την συνέχιση της προσπάθειάς μας, αλλά και την παρουσία ολοένα και υψηλότερου επιπέδου καλλιτεχνικών γεγονότων.

Σημαντική επίσης θεωρούμε, την από κοινού με το Δήμο Υμηττού, απόφαση, μετονομασίας του Θεάτρου Βράχων, σε Θέατρο Βράχων Μελίνα Μερκούρη, τιμώντας έτσι την προσφορά της εξέχουσας αυτής προσωπικότητας, στο χώρο των Τεχνών και των Γραμμάτων.

Με την ευθύνη και την αίσθηση του καινούργιου, σας καλωσορίζω στο Φεστιβάλ του Δήμου Βύρωνα.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΒΥΡΩΝΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ιούνιος 1992

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΥΡΩΝΑ (ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ) ΔΗΜΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ	Δημήτρης Νικολαΐδης, Δήμαρχος Βύρωνα, Πρόεδρος Δ.Σ.
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	Απόστολος Χριστοδούλου, Δημ. Σύμβουλος, Αντιπρόεδρος Δ.Σ.
ΜΕΛΟΣ	Στυλιανός Παναζής, Δημ. Σύμβουλος
ΜΕΛΟΣ	Βελώνης Κωνσταντίνος
ΜΕΛΟΣ	Καμπανέλλης Γιώργος
ΜΕΛΟΣ	Χουρδάκης Μιχάλης
ΜΕΛΟΣ	Κλειδαράς Μάκης
ΜΕΛΟΣ	Πρασά Δήμητρα
ΜΕΛΟΣ	Συμεωνάκη Λίλα

**ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ**

Θέμης Μουμουλίδης
Αναστασία Σαρίδου
Μυραΐνη Παπαδάκη
Συμέλα Σεργιάδου
Οδυσσέας Ιωάννου
Δήμητρα Ρουμπούλα
Νίκος Δαμίγος
Αντώνης Μιράπιπας
Γιάννης Βασιλόπουλος
Στάθης Σταυρόπουλος
Γιώργος Ευσταθίου
Γιώργος Ευσταθίου
Ερμίνα Φιλέρη
Γιάννης Αδαμόπουλος

4 **ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ - ΚΕΙΜΕΝΑ - ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ**

ΜΑΚΕΤΤΕΣ-ΑΦΙΣΑ

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΝΤΥΠΩΝ
ΤΑΜΕΙΑ**

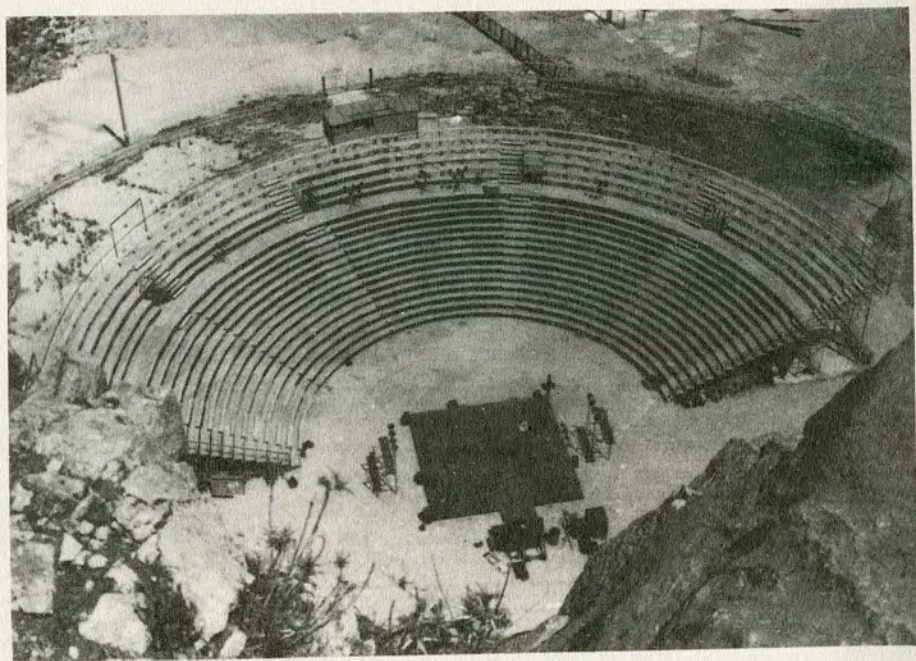
Πληροφορίες	: 7526666 - 7661665.
Εισιτήρια	: Πνευματικό Κέντρο Δήμου Βύρωνα (Χ. Σμύρνης 81) "Μελωδία FM 100" (Φιλελλήνων 30) Ταμεία ΕΟΤ (Σταδίου 4) Ταμεία Θεάτρου Βράχων (18.30 - 22.00 μ.μ.)
Προώθηση Συγκοινωνία	: 10 ημέρες πριν την εκδήλωση στα παραπάνω ταμεία. : 203 - 204 - 214 από Ρ. Φερραίου (Πανεπιστημίου) Τρόλευ Νο 11 (Κολιάτσου - Ν. Ελβετία)
Ισχύουν	: Ατέλειες ΣΕΗ (μόνο θέατρο)

Δυο λόγια μόνο για το Φεστιβάλ Βύρωνα. Δυο λόγια για τον πολιτισμό αυτού του τόπου. Λόγια πριν το σημείο ΜΗΔΕΝ, όπου τα πάντα εκπορνεύονται, διχοτομούνται, γίνονται απλοϊκά και ασήμαντα, τι μπορεί να σημαίνει ένας κύκλος εκδηλώσεων κάτω από το επίσημο ένδυμα ενός Φεστιβάλ; Πολλά και τίποτα. Πολλά για όσους ακόμα ελπίζουν πως δεν χάθηκαν όλα, πως δεν μπορεί, δεν έχει παρακάτω η παρακμή μιας εποχής, δεν γίνεται, κάποιοι καταλαβαίνουν, κάποιοι θ' αντέξουν για να φτάσουμε σ' ένα καινούργιο σημείο εκκίνησης.

Τίποτε πάλι, για όσους θεωρούν τον πολιτισμό μια απλή υπόθεση -όπου τα πάντα μπορούν να συνυπάρξουν-, όπου τις τύχες του μπορεί να χειρίζεται έκαστος αδιακρίτως, αρκεί να αποφέρει κέρδος, όχι πάντως ζημιά.

Νομίζω πως ο Δήμος Βύρωνα είναι από τους τελευταίους που αντέχουν και επιμένουν στη σύγχρονη πολιτιστική μας πραγματικότητα...

Θ. Μ. Σ.
Ιούνιος '92

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

"ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ '92" - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ	8
ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ	11
(10 χρόνια απουσίας του Μάνου Λοΐζου)	
ΚΕΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΝΟ ΛΟΪΣΟ	12
ΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ	19
ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ - ΠΑΝΟΣ & ΧΑΡΗΣ ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ	23
Α. ΜΑΝΟΥ - Ν. ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ - Ε. ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ	29
Κ. ΚΑΛΔΑΡΑΣ - Θ. ΓΚΑΪΦΥΛΛΙΑΣ - Κ. ΘΩΜΑΪΔΗΣ Ο. ΠΕΡΙΔΗΣ	
Δ. ΓΑΛΑΝΗ - Μ. ΛΙΔΑΚΗΣ - Δ. ΤΣΑΚΝΗΣ	33
Λ. ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑΣ - Α. ΚΑΤΣΙΡΗΣ	
Α. ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ - Κ. ΓΑΝΩΤΗΣ - Κ. ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ	37
Ν. ΖΟΥΚΑΣ - Β. ΜΟΣΧΟΝΑΣ	
Δ. ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ - Μ. ΤΟΚΑΣ - Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	42
Κ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ - Μ. ΛΙΒΑΝΟΥ	
Λ. ΚΗΛΗΔΟΝΗΣ - ΣΤ. ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ - ΑΡΥΡΙΜΑC - ΤΖ. ΒΑΒΟΥΡΑΣ κ.ά.	45
ΚΥΚΛΟΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ	47
ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ ΛΑΡΙΣΑΣ	49
ΘΙΑΣΟΣ ΡΑΜΠΑ - ΣΕΗ-ΘΕΘ	53
ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ	57
ΘΙΑΣΟΣ «ΑΤΤΙΣ» - Θ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ	59
ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ	62
ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ	67
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΩΝ	70
ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ	71
ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ	73
ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ «ΡΟΕΣ» - Σ. ΣΠΥΡΑΤΟΥ	76

ΙΟΥΝΙΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Α. ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ
(10 χρόνια απουσίας του Μάνου Λοΐζου)

Δευτέρα 15 Ιουνίου, ώρα 9.30 μ.μ.

Συναυλία ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Τετάρτη 17 Ιουνίου, ώρα 9.30 μ.μ.

Συναυλία ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ
ΠΑΝΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΗ ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ
(Επίσημη Πρεμιέρα του Φεστιβάλ,
βραδιά αφιερωμένη στη Μελίνα Μερκούρη)

Παρασκευή 19 Ιουνίου, ώρα 9.30 μ.μ.

Συναυλία ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΜΑΝΟΥ
ΝΙΚΟΥ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ
ΕΛΕΝΗΣ ΤΣΑΛΙΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΚΑΛΔΑΡΑ
ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΑΪΦΥΛΙΑ
ΚΩΣΤΑ ΘΩΜΑΪΔΗ
ΟΡΦΕΑ ΠΕΡΙΔΗ

Τρίτη 23 Ιουνίου, ώρα 9.30 μ.μ.

Συναυλία ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΑΛΑΝΗ
ΜΑΝΩΛΗ ΛΙΔΑΚΗ
ΔΙΟΝΥΣΗ ΤΣΑΚΝΗ
ΛΑΥΡΕΝΤΗ ΜΑΧΑΙΡΙΤΣΑ
ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΤΣΙΡΗ

Πέμπτη 25 Ιουνίου, ώρα 9.30 μ.μ.

Συναυλία ΑΛΚΗΣΤΗΣ ΠΡΩΤΟΥΦΑΛΤΗ
με τους ΚΩΣΤΑ ΓΑΝΩΤΗ
ΚΩΣΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΑ
ΝΙΚΟ ΖΟΥΚΑ
ΒΑΣΙΛΗ ΜΟΣΧΟΝΑ

Σάββατο 27 Ιουνίου, ώρα 9.30 μ.μ.

Συναυλία ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΥ
ΜΑΡΙΟΥ ΤΟΚΑ
Συμμετέχουν: ΑΝΤΡΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΩΣΤΑΣ ΣΚΟΝΔΡΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΛΙΒΑΝΟΥ

Δευτέρα 29 Ιουνίου, ώρα 9.00 μ.μ.

ΠΑΡΤΥ στη σκιά των βράχων.
Οικοδεσπότης ο Λ. ΚΗΛΛΗΔΟΝΗΣ.

ΙΟΥΝΙΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Β. ΚΥΚΛΟΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Τετάρτη 1 Ιουλίου, ώρα 9.30 μ.μ.
Πέμπτη 2 Ιουλίου, ώρα 9.30 μ.μ.

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΛΑΡΙΣΑΣ
"ΧΟΗΦΟΡΕΣ" του ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Τετάρτη 8 Ιουλίου, ώρα 9.30 μ.μ.
Πέμπτη 9 Ιουλίου, ώρα 9.30 μ.μ.

ΘΙΑΣΟΣ ΡΑΜΠΑ ΣΕΗ-ΘΕΘ
"ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ" του ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Δευτέρα 13 Ιουλίου, ώρα 9.30 μ.μ.
Τρίτη 14 Ιουλίου, ώρα 9.30 μ.μ.

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
"ΟΡΝΙΘΕΣ" του ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Πέμπτη 16 Ιουλίου, ώρα 9.30 μ.μ.

ΘΙΑΣΟΣ «ΑΤΤΙΣ» · Θ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ
"ΠΕΡΣΑΙ" του ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Δευτέρα 20 Ιουλίου, ώρα 9.00 μ.μ.

ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ (διπλή παράσταση)
"ΡΗΣΟΣ" του ΕΥΡΙΠΙΔΗ
"ΑΙΑΣ" του ΣΟΦΟΚΛΗ

Γ. ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

16 - 28 Ιουνίου 1992

ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
(1990-1991)
ΚΤΙΡΙΟ ΙΣΙΔΩΡΑΣ ΝΤΑΝΚΑΝ (ΒΥΡΩΝΑΣ)

Δ. ΠΑΡΑΜΗΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

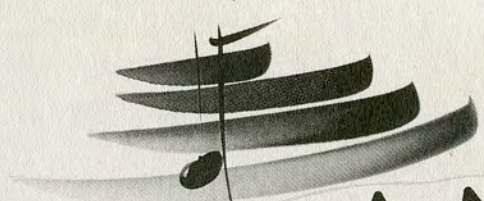
Δευτέρα 22 Ιουνίου, 9.00 μ.μ.

ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
"ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΠΟΥΛΙ" του Μ. ΜΕΤΕΡΛΙΝΚ

Δευτέρα 22 Ιουνίου, 9.00 μ.μ.

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ «ΡΟΕΣ» · Σ. ΣΠΥΡΑΤΟΥ
"Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗ, ΤΡΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ" &
"Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΚΟΝΤΕΣΙΝΑ ΦΕΛΙΤΣΙΤΑ"

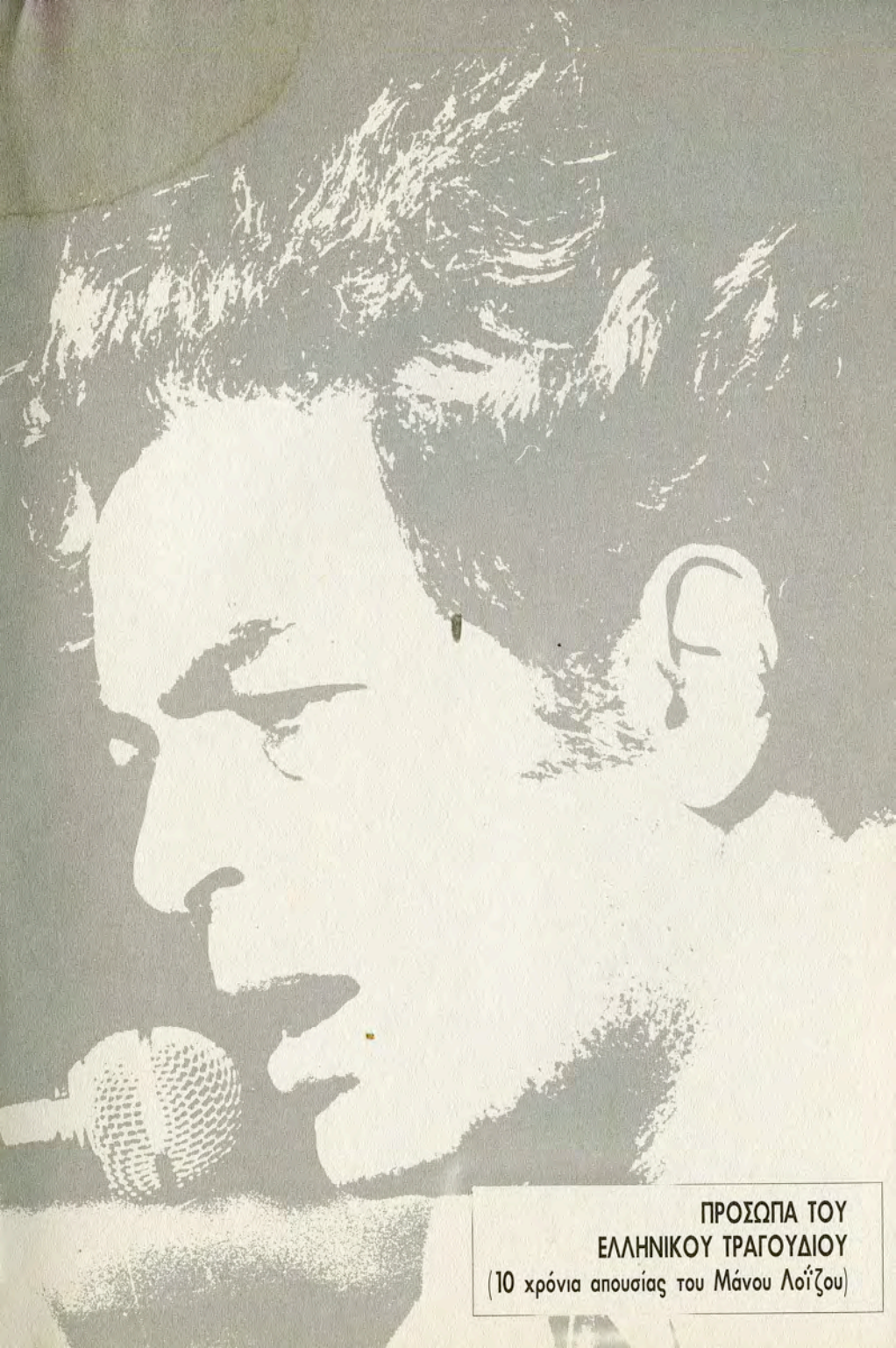
ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

ΜΕΛΟΔΙΑ
FM.100

"Η μελωδία είναι
ελληνική λέξη και
σημαίνει το τραγούδι
μιας αρθρωμένης φράσης...
η μελωδία πρέπει
να ξαναβρεί τη θέση της
στην κορυφή των στοιχείων
που απαρτίζουν τη μουσική..."

Ιγκόρ Στραβίνσκι, 1939

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ
(10 χρόνια απουσίας του Μάνου Λοΐζου)

...10 χρόνια απουσίας του Μάνου Λοΐζου

Ο Μάνος Λοΐζος γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου στις 22 Οκτωβρίου του 1937. Ο πατέρας του είναι Κύπριος από την Λάρνακα και η μητέρα του, το γένος Μανάκη, είναι από τη Ρόδο. Τελείωσε το Αβερόφειο Γυμνάσιο της Αλεξάνδρειας και το 1955 ήρθε στην Αθήνα, γράφτηκε στην αρχή στη Φαρμακευτική και κατόπιν στην Ανωτάτη Εμπορική, αλλά εγκατέλειψε τις σπουδές του για να αφιερωθεί στη μουσική.

Τα πρώτα του τραγούδια τα έγραψε στην Αλεξάνδρεια όπου είχε αρχίσει να μαθαίνει βιολί, πιάνο και κθάρα.

Ο πρώτος δίσκος του 45 στροφών, κυκλοφόρησε το 1962 με «Το τραγούδι του δρόμου» του Λόρκα, σε μετάφραση Νίκου Γκάτσου. Την ίδια εποχή (1963) άρχισε να διευθύνει τη χορωδία του Μίκη Θεοδωράκη μαζί με το Χρ. Λεοντί.

Μεταξύ 1963 και 1966 γράφει σειρά τραγουδιών με τους Κ. Μητροπούλου, Γ. Νεγρεπόντη, Φ. Λάδη, Μ. Λήμνου. Το 1966 γνωρίζεται με το Λ. Παπαδόπουλο με τον οποίο αρχίζει μία συνεργασία που θα κρατήσει πολλά χρόνια ως το θάνατό του.

12

Στα 14 αυτά χρόνια της συνεργασίας του με το Λ. Παπαδόπουλο, ο Μάνος Λοΐζος θα γράψει το «Σταθμό», τις «Θαλασσογραφίες», το «Νάχαμε τι νάχαμε» κι ακόμα τους δίσκους «Καλημέρα ήλιε» (στίχοι Δ. Χριστοδούλου), «τα Νέγρικα» (στίχοι Γ. Νεγρεπόντη), «Τα τραγούδια μας» (στίχοι Φ. Λάδη), «Τα τραγούδια της Χαρούλας» (στίχοι Μ. Ρασούλη), «Τα τραγούδια του δρόμου» (στίχοι Λ. Παπαδόπουλου, Γ. Νεγρεπόντη, Κ. Μητρόπουλου κ.ά.) και «Για μια μέρα ζωής» (στίχοι Λ. Παπαδόπουλου, Δ. Σιτζάνη, Φ. Λάδη κ.ά.).

Παράλληλα με τη δισκογραφική του δουλειά, ο Μάνος Λοΐζος έγραψε μουσική για το θέατρο και τον κινηματογράφο: «Το σπίτι της Μπερνάντα Άλμπα», «Γη SOS», «Ευδοκία» κ.ά.

Διετέλεσε πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της ΕΜΣΕ από το 1976 έως το 1980.

Πέθανε στη Μόσχα στις 17 Σεπτεμβρίου 1980 ύστερα από αλλεπάλληλα εγκεφαλικά επεισόδια.

Ο Μάνος Λοΐζος παντρεύτηκε 2 φορές. Την πρώτη με τη Μάρω Λήμνου και τη δεύτερη με τη Δώρα Σιτζάνη. Από το πρώτο γάμο του απέκτησε μία κόρη, τη Μυρσίνη, ηλικίας σήμερα 19 ετών.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΝΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

- 1968 Ο Σταθμός
1970 Θαλασσογραφίες
1971 Ευδοκία
1972 Νάχαμε τι νάχαμε
1974 Καλημέρα Ήλιε
1974 Τα τραγούδια του δρόμου
1975 Τα νέγρικα
1976 Τα τραγούδια μας
1979 Πρώτες Εκτελέσεις
1979 Τα τραγούδια της Χαρούλας
1980 Για μια μέρα ζωής
1983 Γράμματα στην αγαπημένη
1985 «Αφιέρωμα» στο Ολυμπιακό Στάδιο
1985 Ο δρόμος του Μάνου 1962-82
1988 Μ. Λοΐζος (Δύο κασετίνες)

Κείμενα για τον Μάνο Λοΐζο

Γνωριστήκαμε με τον αξέχαστο Μάνο το 1978.

Ήταν ένας από τους πιο εγκάρδιους ανθρώπους που γνώρισα στη ζωή.

Με κείνο το υπέροχο χαμόγελο, με το χιούμορ του, με τις διεισδυτικές παρατηρήσεις πάνω στη μουσική αλλά και γενικότερα σε πλήθος ανθρώπινα προβλήματα, σε γοήτευε από την πρώτη στιγμή.

Συναντηθήκαμε αρκετές φορές, ιδιαίτερα στο σπίτι του, που είχε το πιάνο και την κιθάρα του.

Πίναμε τα ποτά μας, κουβεντιάζαμε με τις ώρες και καμιά φορά αυτοσχεδίαζε πάνω σε στίχους που του είχα δώσει.

Ανεξάρτητα από τη θέληση και των δυο δεν ευοδόθηκε ένα ολοκληρωμένο έργο σε ποίηση δική μου.

Γράφτηκαν όμως μερικά τραγούδια.

Πάντως υπήρξε αγαπημένος φίλος και εκπληκτικός μουσικός.

Δυστυχώς έφυγε πάνω στη πιο ωραία του ώρα, την ώρα, που το ώριμο ταλέντο του έδινε τους πιο άξιους καρπούς.

Ας είναι η μνήμη του παντοτινή.

ΤΑΣΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

Τον ήξερα λίγο. Τον αγάπησα πολύ.

Λυπάμαι που δεν πρόλαβα να τραγουδήσω περισσότερα τραγούδια του. Πρόλαβα και είπα μόνο δύο.

Τα τραγούδια «Όταν βλέπετε να κλαίω» και «Το μερτικό μου απ' τη χαρά».

Θυμάμαι την ημέρα της ηχογράφησης στο ΣΤΟΥΝΤΙΟ μ' εκείνο το γλυκό παιδικό του χαμόγελο που μ' αγκάλιασε και πήγαμε να κάνουμε πρόβα τα τραγούδια του στο πιάνο.

Μου τα έπαιξε από δύο φορές το καθένα.

Την τρίτη φορά άρχισα και τραγουδούσα και εγώ μαζί του.

Αν θυμάμαι καλά δεν παίχτηκαν για τέταρτη φορά και τα τραγούδια τα ήξερα πια καλά.

Μ' άφησε μόνο στην αίθουσα ηχογράφησης και ανέβηκε δίπλα στον ηχολόγητη για να παρακολουθήσει την ηχογράφηση.

Τα τραγουδούσα από μία φορά μόνο.

Όταν τον ρώτησα αν είναι ευχαριστημένος από την ερμηνεία μου μου είπε: "Τι θέλεις... τελειώσαμε!. Τι άλλο να πεις ρε Στέλιο".

Η επόμενη συνάντηση ήταν σε μια ταβέρνα που μου ζήτησε την χάρη να του τραγουδήσω «Το Σαββατόβραδο» του Μίκη Θεοδωράκη και του Τάσου Λειβαδίτη, κι όταν τον ρώτησα πώς θα το πω έτρεξε κι έφερε από το αυτοκίνητό του την δωδεκάχορδη κιθάρα του που την κουβαλούσε πάντα μαζί του.

Του το τραγούδησα κι έκανε σαν μικρό παιδί απ' τη χαρά του.

Η τελευταία φορά που τον είδα ήταν στο γάμο μου.

Στο γλέντι που έγινε το βράδυ ήταν τόσο μεγάλη η χαρά του για το γεγονός, που παραλίγο να σκωθεί και να χορεύει τσιφτετέλι επάνω στο τραπέζι μαζί με την Χαρούλα.

Έτσι πάντα τον θυμάμαι τον Μάνο: γελαστό και καλοσυνάτο.

Γεια σου Μάνο.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΩΗΣ

Η συνεργασία με το Μ. Λοΐζο ήταν σύντομη αλλά πολύ σημαντική μια και ο δίσκος που κάναμε ήταν κι ο τελευταίος του συνθέτη με το σημαδιακό τίτλο «Για μια μέρα Ζωής». Δεν θα ξεχάσω ποτέ την προσπάθεια και την ομορφιά της ψυχής του Μάνου. Κινούμενος μουσικά, πάντα στο μεγαλείο της απλότητας, μας άφησε ένα έργο που δεν θα πάψει ποτέ να είναι νέο και να απευθύνεται στους νέους.

Θα τιμώ πάντα τη μνήμη του.

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ

Αυτό που θυμάμαι πιο πολύ απ' το Μάνο είναι η επιμονή του να βλέπει τη ζωή και τους ανθρώπους με μια απίστευτη τρυφερότητα. Αυτό ήταν που τον έκανε ξεχωριστό στα μάτια μου, τα μάτια ενός παιδιού 18 χρονών τότε, που στο ξεκίνημα είχε ανάγκη από αγάπη και βοήθεια. Τα πρώτα τραγούδια του που μου έδωσε, το έκανε γιατί του θύμιζα λέει φοιτητή! Και ως... φοιτητή με σύσπασε αργότερα στο Λευτέρη.

Ο Μάνος αγαπούσε πολύ τους φοιτητές, αγαπούσε τους απλούς ανθρώπους και τους νοιαζότανε. Ήταν αγνός και ευαίσθητος στους χτύπους της καρδιάς της Ελλάδας.

Τους άκουγε προσεκτικά και τους έκανε τραγούδια, που έβγαιναν απ' την ψυχή του και έμπαιναν στη δική μας ψυχή.

Έτσι ο Μάνος πέθανε χωρίς να έχει τίποτε δικό του. Ούτε καν τα τραγούδια του. Γιατί δεν έγραφε ποτέ για τον εαυτό του. Πάντα για τους ανθρώπους.

Γι' αυτό και τα τραγούδια του είναι δικά μας τραγούδια.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ

Όσο περνάει ο καιρός, η απουσία του γίνεται πιο οδυνηρή. Αβάσταχτη. Ο χρόνος, που «όλα τα θεραπεύει», λες και μετράει ανάποδα. Γι' αυτό και μας γυρίζει, κάθε μέρα και πιο πολύ, στα εφιαλτικά εικοσιπεντάωρα εκείνου του Σεπτέμβρη -το Σεπτέμβρη του μακρινού ταξιδιού.

15

Ψάχνουμε να βρούμε τις αιτίες. Είναι πολλές. Ο φίλος χαμογελούσε. Ο φίλος έπαιζε. Ο φίλος τραγουδούσε. Ο φίλος αγκάλιαζε. Ο φίλος αγρυπνούσε. Ο φίλος πάλευε. Ο φίλος αγαπούσε. Ο φίλος φίλευε. Ο φίλος ήταν όμορφος. Ο φίλος ήταν έξυμνος. Ο φίλος ήταν σοφός. Ο φίλος ήταν φίλος.

Τρία χρόνια, από τότε. Με πολλές φωνές, πολλές σημαίες, απίστευτη ερημιά. Αποθουραρίζουμε τα λόγια του, μαζεύουμε τις φωτογραφίες του, σκύβουμε πάνω στα χαρτιά του με τις μισοτελειωμένες φράσεις, κρατάμε ζωντανή τη φωνή του. Όχι για κείνον. Για μας. Γιατί εκείνος ήταν νέος κι εμείς, μιας κάποιας ηλικίας ανέκαθεν.

Γερνάμε Αχιλλέα, γερνάμε Γιώργο, γερνάμε Μάκη. Ανάποδος καιρός, μπαμπέσες. Ο Μάνος όμως, πάντα νέος! Και τα νεανικά του τραγούδια, σ' αυτό το δίσκο, όλο δροσιά και μοσχοβολιά. Τι περιμένετε; Ανάψτε το πικάπ. Και φέρτε και το ούζο απ' το Πλωμάρι. Όπου νάναι, θάρθει κι ο Λοΐζος. Και θάχει μες στο αμπέκωνο, τρεις κονσέρβες με πορτογαλέζικη σαρδέλα και μαύρο, ζυμωτό ψαμί.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Το '82 κατά τη διάρκεια μιας συναυλίας στη Σπεία όπως διεύθυνε την ορχήστρα έμεινε για μια στιγμή με τα χέρια μετέωρα. Ο λόγος ήτανε ότι εκείνη ακριβώς τη στιγμή βγήκε το φεγγάρι πάνω από το πάλλο. Σταμάτησε τη συναυλία, γύρισε στον κόσμο και τους είπε να δουν την Πανσέληνο...

Αν δεν ήμουν γιος του πατέρα μου, θα ήθελα νάμουν γιος του Μάνου Λοΐζου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Σε βλέπω να καπνίζεις, ήρεμος, γαλήνιος, καμμιά φορά λυπημένος, να μου ζητάς να σου στύψω πορτοκάλια, να σφουρίζεις τα καινούρια σου και να ζητάς πάλι.

- Χαρουλίτσα, μου κόβεις τα μαλλιά;
- Θα μου πάρεις ίδια παπούτσια με του Αχιλλέα;
- Μάνο μη καϊδέυεσαι.
- Χαρούλα μη με καταπιέζεις, πες μου κανένα δημοτικό.
- Μάνο μη με καταπιέζεις με τα δημοτικά, παίξε μας λίγο από τον Χικμέτ.

Κι ύστερα να κάνω τίποτα, να φάμε, κι ύστερα να βρίζεις τον ψηλό που δεν ξέρει τάβλι.
Κι ύστερα... κι ύστερα... κι ύστερα...

Όλα αυτά τα καθημερινά της φιλίας μας.

Τα νεύρα σου, η πρεμία σου πάλι...

- Χαρούλα δεν είναι όμορφη η Δώρα σήμερα;
- Πόσο σου μοιάζει η Μύρσινη.

Έφτιαξα μία κασέτα με τη φωνή σου από τότε που έφυγες μερικές φορές μου κάνεις παρέα μερικές φορές σου κάνω εγώ.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΡΟΖ ΠΑΝΘΗΡΑΣ ΜΠΕΜΠΕ ΠΑΙΔΙΚΑ

...Γιατί
& το παιδί
έχει δικαίωμα
στη μόδα...

Δευτέρα 15 Ιουνίου · Συναυλία Νίκου Παπάζογλου

ΣΥΝΘΕΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Μπουζούκι	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΣ
Κιθάρες	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Πιάνο	ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΣΗΜΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Μπάσο	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΛΟΒΟΣ
Τύμπανα	ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΠΗΛΙΔΗΣ
Βιολί	ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΓΑΡΓΑΛΑΣ
Κρουστά	ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΦΛΩΡΑ

Θα μπορούσαμε «ελαφριά καρδιά» να αποδώσουμε στο Νίκο Παπάζογλου τον τίτλο του πιο αξιόλογο εκφραστή του «νέου λαϊκού τραγουδιού», τον ερμηνευτή με την μεγαλύτερη αποδοχή.

Θα το αποφύγουμε όμως, γιατί δεν είμαστε σε θέση -ούτε μας απασχολεί- να δώσουμε έναν ορισμό για το «νέο λαϊκό τραγούδι».

Με το σλόγκαν «Η Ελλάδα βρίσκεται με το ένα πόδι στη Δύση και το άλλο στην Ανατολή» να έχει επικρατήσει πλήρως, επιχειρούμε συνήθως να «στριμώζουμε» τις επιρροές των νέων δημιουργών ανάμεσα στους δύο μεγάλους αυτούς μουσικούς πόλους. Αυτή είναι μια ακαδημαϊκή οπτική -δόκιμη, σίγουρα- της οποίας όμως ίσως να έχουμε υπερτιμήσει την αξία.

Ο Νίκος Παπάζογλου χαρακτηρίζεται από τρία, αδιάσπαστα μεταξύ τους ταλέντα, τα οποία στη σύνθεσή τους «αγνοούν» τους ακαδημαϊκούς αυτούς χαρακτηρισμούς.

Αυτά τα ταλέντα είναι η προσωπική του ερμηνευτική ταυτότητα, η συνθετική και στιχουργική του κατάσταση καθώς και η ικανότητα του ανθρώπου που επιδιώκει και καταφέρνει να συλλέξει τη διάσπαρτη ευαισθησία τραγουδοποιών -Θεσσαλονικιών και μη- αποδίδοντάς την με μια αίσθηση παρεισθητικής κουβέντας.

Η παρέα κουβεντιάζει στην ταβέρνα, ψηλαφίζοντας «λαϊκότερα» τις «αρχέγονες» αγωνίες που αποτελούν τα ερεθίσματα του τραγουδιού μας.

Όσο για μας τους ακροατές του, τους αποδέκτες του, βρισκόμαστε την ίδια ταβέρνα, απλά καθόμαστε σε διπλανό τραπέζι. Πάνω στο κέφι μας και στον σκεπτικισμό μας, ό,τι πίνουν τα παιδιά, είναι κερασμένα.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΠΟΦΡΕΥΕΤΑΙ
Η ΤΥΠΟΚΟΛΛΗΣΗ
ΜΕΡΟΣ 2147

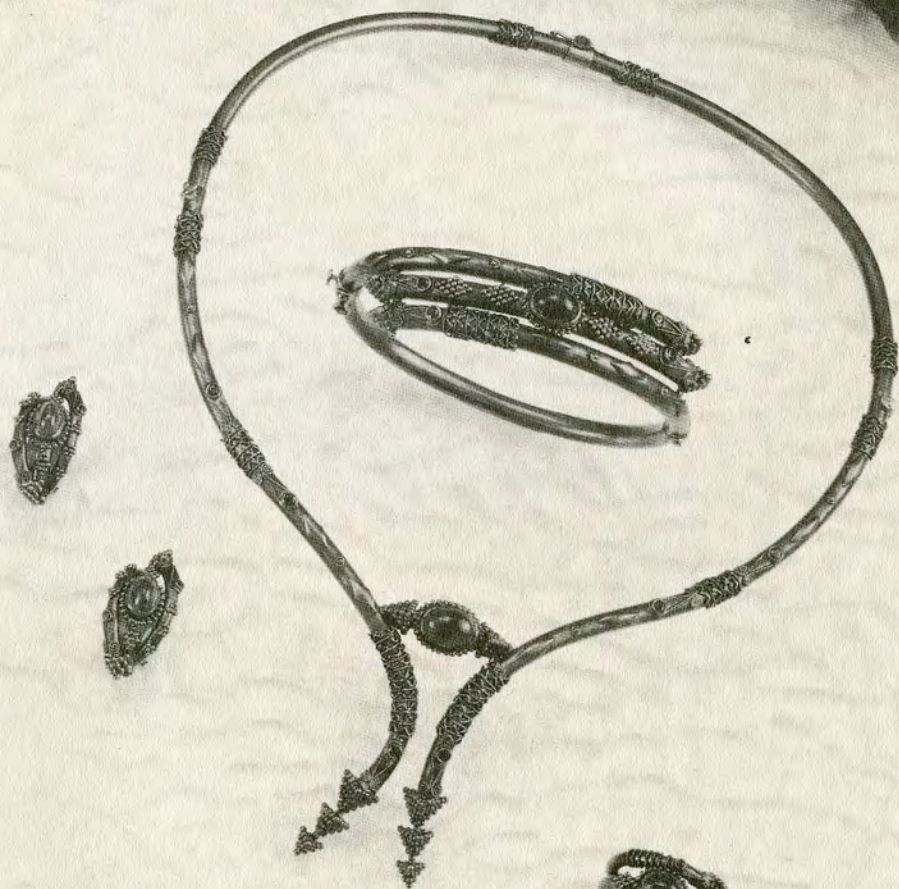

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ ΝΙΚΟΥ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

ΑΧΑΡΝΕΙΣ	Διονύση Σαββόπουλου
ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΥΦΤΙΑΣ	Μανώλη Ρασούλη - Νίκου Ξυδάκη Τάκη Σιμώτα - Νίκου Παπάζογλου
ΤΑ ΔΗΘΕΝ	Μανώλη Ρασούλη - Νίκου Ξυδάκη
ΧΑΡΑΤΣΙ	Νίκου Παπάζογλου - Μανώλη Ρασούλη Βάσως Αλλαγιάνη - Τάκη Σιμώτα
ΜΕΣΩ ΝΕΦΩΝ	Νίκου Παπάζογλου - Τάκη Σιμώτα Βάσως Αλλαγιάνη - Μανώλη Ρασούλη Νίκου Ξυδάκη
ΣΥΝΕΡΓΑ	Νίκου Παπάζογλου - Τάκη Σιμώτα Ορφέα Περιδου - Βάσως Αλλαγιάνη

ΕΠΙΤΟΠΙΟΣ ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ '91

СЛЕТСЕРИС СЛҮРОС

Χειροποίητα Κοσμήματα

K22-K18

Τετάρτη 17 Ιουνίου · Συναυλία Γιώργου Νταλάρα
Χάρη & Πάνου Κατσιμίχα

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΑΡΞΗ

με 2 τραγούδια σε μουσική και στίχους ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ
ΧΑΡΗ & ΠΑΝΟΥ ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ ("Υπάρχει Λόγος")

"ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ"

των ΝΙΚΟΥ ΓΚΑΤΣΟΥ - ΣΤΑΥΡΟΥ ΞΑΡΧΑΚΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

από την "Ερωτική Πρόβα" του ΔΗΜ. ΛΑΓΙΟΥ
από τις "Γραμμές των Οριζόντων" του ποιητή ΝΙΚ. ΚΑΒΒΑΔΙΑ
μελοποιημένα από το ΘΑΝΟ ΜΙΚΡΟΥΤΣΙΚΟ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

των ΧΑΡΗ & ΠΑΝΟΥ ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ
από τις προσωπικές δουλειές τους "Ζεστά Ποτά", "Απρίλη Ψεύτη",
"Όταν σου Λέω Πορτοκάλι να Βγαίνεις".

ΚΟΙΝΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ

Γ. ΝΤΑΛΑΡΑ - ΑΦΩΝ ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ

(Διδυμότειχο Blues κ.ά.)

ΝΩΣΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ

του ΧΡΗΣΤΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
από το "Μη Μιλάς Κινδυνεύει η Ελλάς"

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΚΟΝΤΡΕΣ

Γ. ΝΤΑΛΑΡΑ - Χ. & Π. ΚΑΤΣΙΜΙΧΑ

ΡΕΣΙΤΑΛ ΓΙΩΡΓΟΥ ΝΤΑΛΑΡΑ

με γνωστά και αγαπημένα τραγούδια των ΑΠ. ΚΑΛΔΑΡΑ - ΣΤ. ΚΟΥΓΙΟΥΜΤΖΗ
Γ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΕΛ. ΚΑΡΑΪΝΔΡΟΥ - Δ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ και Μ. ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ.

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ

Μπουζούκι	ΜΑΚΗΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Πιάνο - Keyboards	ΝΙΚΟΣ ΖΕΡΒΑΣ
Keyboards	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
Κιθάρες, Ούτι, Μπαγλαμάς	ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΕΡΒΑΣ
Κιθάρα	ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡΑΠΙΔΗΣ
Μπάσο	ΤΑΚΗΣ ΜΠΟΥΡΜΑΣ
Drums	ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΟΥΖΑΚΗΣ
Κρουστά	ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ
Κρουστά	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ
Κρουστά	ΘΟΔΩΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Κιθάρες	ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΟΝΤΟΣ

Φωντικά

ΝΑΤΑΣΑ ΜΑΚΡΥΝΙΚΟΛΑ
ΜΑΡΙΜΕΛ ΧΡΥΣΗ - ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΡΑΣΑΚΗ

Διδασκαλία
ΛΙΑ ΒΙΣΣΗ

Ενορχηστρώσεις
ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΛΑΡΑΣ - ΝΙΚΟΣ ΛΑΒΡΑΝΟΣ
ΧΑΡΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΟΣ ΚΑΤΣΙΜΙΧΑΣ

Σκηνικό
ΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΑΤΟΣ

Ηχητική-φωτιστική κάλυψη:
ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ηχολήπτης
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

Φωτισμοί
MIKE COOPER

Καλλιτεχνική Επιμέλεια
ANNA ΡΑΓΚΟΥΣΗ

Οργάνωση Παραγωγής
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ

Ο **Γιώργος Νταλάρας** γεννήθηκε στην Κοκκινιά του Πειραιά. Ο πατέρας του ήταν λαϊκός μουσικός και οι πρώτες του μουσικές μνήμες είναι στενά δεμένες με το λαϊκό, το δημοτικό και το ρεμπέτικο τραγούδι.

Πρωτοεμφανίστηκε στο κοινό σαν κιθαρίστας και τραγουδιστής το 1966, σε ηλικία 16 χρονών. Ηχογράφησε τα πρώτα του τραγούδια το 1968.

Παράλληλα ο Γιώργος Νταλάρας ασχολήθηκε σοβαρά με το σμυρνέικο και το ρεμπέτικο τραγούδι, ξαναζωντανεύοντάς το και προσελκύοντας σ' αυτό -μέσα από τους δίσκους και τις ζωντανές αναφορές και εμφανίσεις του- ένα τεράστιο κοινό και κυρίως τη νεολαία.

Έχει ηχογραφήσει 40 περίπου προσωπικούς δίσκους ενώ συμμετείχε στην ηχογράφηση περισσότερων από 20, σαν ερμηνευτής, μουσικός, παραγωγός, εκφράζοντας έτσι ένα μεγάλο μέρος των πολύπλευρων μουσικών του αναζητήσεων.

Μέσα στις ιδιαιτερότητες της μουσικής του διαδρομής εντάσσεται η προσπάθειά του να μεταφέρει το λαϊκό τραγούδι απ' τους κλειστούς συμβατικούς χώρους διασκέδασης στα θέατρα και τα μεγάλα στάδια, με σημείο αναφοράς βέβαια τις μεγάλες συναυλίες του στο ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΣΤΑΔΙΟ της Αθήνας, το οποίο γέμισε για δύο συνεχείς βραδιές με 160.000 θεατές αρχίζοντας από το Σεπτέμβριο του 1983.

Εκτός από την Ελλάδα, ο Γιώργος Νταλάρας, από το 1981 περίπου, έχει κάνει πάνω από 200 συναυλίες στις μεγάλες προσωπικές του περιοδείες στην Ευρώπη, την Αμερική, την Αυστραλία, Ισραήλ, Κύπρο και παράλληλα έχει συμμετάσχει σε πολλά πολιτικά και πολιτιστικά Φεστιβάλ (Κούβα 1981 με τον Μίκη Θεοδωράκη, Βρυξέλλες "Ευρωπαϊκά 1982", Βιέννη "Φεστιβάλ Ειρήνης" 1983, Μόσχα "Φεστιβάλ Νεολαίας" 1985, Παρίσι "OLYMPIA" 1986 & 1987 για 14 συνεχείς παραστάσεις, συναυλία για την Διεθνή Αμνηστία 1988 στο Ολυμπιακό Στάδιο με τους Sting, Bruce Springsteen, Peter Gabriel, Tracy Chapman, Φεστιβάλ Μαγιόρκας 1989, Φεστιβάλ Μαδρίτης Τολέδο 1990.

Έχει συνεργασθεί με τους κιθαρίστες Raco de Lucia και Al di Meola, σε δίσκους και συναυλίες, στην Ελλάδα και στην Αμερική.

Σταθμοί στη μουσική του πορεία όλα αυτά τα χρόνια είναι: Οι πρώτες συνεργασίες του με τον Σταύρο Κουγιουμτζή, τον Μάνο Λοΐζο, τον Λευτέρη Παπαδόπουλο και τον Απόστολο Καλδάρα, που τον στήριξαν τα πρώτα χρόνια της καριέρας του. ("Νάτανε το '21", "Νάχαμε τι νάχαμε", "Θαλασσογραφίες" κ.ά.) Η "Μικρά Ασία" (Απ. Καλδάρα - Πυθαγόρα) το 1973 50.000 δίσκοι τη χρονιά που εκδόθηκε, καθιερώνοντας επίσημα τον πρώτο χρυσό δίσκο της ελληνικής δισκογραφίας. Τα "18 Λιανοτραγούδα" (Μίκη Θεοδωράκη - Γιάννη Ρίτσου) το 1973 με τα οποία συμμετείχε σε όλες τις μεγάλες μεταπολιτευτικές συναυλίες του συνθέτη. Τα "50 Χρόνια Ρεμπέτικο" το 1975 - ο πρώτος επίσημα πλατινένιος δίσκος. Το "Σεργιάνι στον κόσμο" του Γιάννη Μαρκόπουλου. Τα "Ρεμπέτικα της Κατοχής", "Τα τραγούδια μου" (ζωντανή ηχογράφηση από τον ΟΡΦΕΑ - 600.000 δίσκοι).

Τα λαϊκά τραγούδια του Χρήστου Νικολόπουλου και του Άκη Πάνου. "Ο ήλιος ο πλιότορας" σε ποίηση Οδυσσέα Ελύτη με μουσική Δημήτρη Λάγιου. Τα "LATIN" η συνεργασία με τον Μάνο Χατζιδάκι στον "Σείριο". Η ζωντανή ηχογράφηση του "Άξιον Εστί" (ποίηση Οδυσσέα Ελύτη) από τις δύο συναυλίες στο Ηρώδειο υπό την διεύθυνση του Μίκη Θεοδωράκη. Η "MISSA CRIOLLA" του Ariel Ramirez υπό την διεύθυνση του Σταύρου Ξαρχάκου. "Τ' αηδόνια της Ανατολής" με τον Χρόνη Αηδονίδη. Τα "Κατά Μάρκον" (Σταύρου Ξαρχάκου και Νίκου Γκάτσου), η τελευταία δισκογραφική του δουλειά.

Εκτός από τη δισκογραφία έχει συνεργασθεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, σε ζωντανές εμφανίσεις, με τους σημαντικότερους σύγχρονους Έλληνες συνθέτες και τραγουδιστές.

Ο Χάρης και ο Πάνος Κατσιμίχας γεννήθηκαν και σπούδασαν στην Αθήνα.

Είναι δίδυμοι και το 1974 μπήκαν μαζί στην Πάντειο. Αργότερα, την περίοδο '78-'79 ο Πάνος έκανε μεταπτυχιακά στη Γαλλία, ενώ από τα τέλη του '75 μέχρι το 1982 ζήσανε στο Δυτικό Βερολίνο παίζοντας ελληνική μουσική (λαϊκά, Θεοδωράκης, Χατζιδάκι, Σαββόπουλο κ.λπ.) σε ρυθμούς που παίζουν φολκλορική μουσική.

Γυρίζοντας στην Αθήνα, ο Χάρης ασχολήθηκε επαγγελματικά με τις μεταφράσεις ξένων βιβλίων.

Τραγούδια φτιάχνουν από το 1975 και ανήκουν στη σχολή των τραγουδοποιών που γράφουν μουσική, στίχους και ερμηνεύουν οι ίδιοι τα τραγούδια τους.

Το 1977-78, ο Πάνος συμμετείχε στην παράσταση "Αχαρνές" του Διονύση Σαββόπουλου.

Το 1982 με το τραγούδι "Μια βραδυά στο λούκι" συμμετείχαν και βραβεύτηκαν στους αγώνες ελληνικού τραγουδιού στην Κέρκυρα, που οργάνωσε ο Μάνος Χατζιδάκις.

Παράλληλα με τη δουλειά τους, γράφουν τραγούδια για παιδιά και παιδικά παραμύθια για το ραδιόφωνο και την τηλεόραση που πρόκειται να εκδοθούν σε δίσκους. Το 1983 κυκλοφορεί ένα παιδικό βιβλίο τους, οι "Καλικάντζαροι" και η "Αγέλαστη Πολιτεία", που έχουν ήδη μελοποιήσει αλλά είναι ανέκδοτο δισκογραφικά.

Το 1985 κυκλοφόρησε ο δίσκος "Ζέστα Ποτά" σε παραγωγή Μανώλη Ραδούλη, που είχε αμέσως μεγάλη αποδοχή από τον κόσμο.

Το 1986 συνεργάζονται με το Γιώργο Νταλάρα σε συναυλίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Το καλοκαίρι του 1987 οργάνουν την Ελλάδα δίνοντας συναυλίες με μεγάλη επιτυχία και συγχρόνως κυκλοφορεί ο δεύτερος προσωπικός τους δίσκος με τον τίτλο "Όταν σου λέω πορτοκάλι να βγαίνεις".

Το τέλος του 1988 ανοίγει το δρόμο για να καταγραφεί στα μουσικά ενδιαφέροντα του 1989 το "ΑΠΡΙΛΗ, ΨΕΥΤΗ!".

Οι Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας στο "ΑΠΡΙΛΗ, ΨΕΥΤΗ!" στηρίζουν τις προτάσεις τους και μουσικά και στιχουργικά και για άλλη μια φορά η ποιητική τους παρέμβαση στο χώρο του στίχου και οι βιωματικές τους παρεμβολές είναι υπέροχα αληθινές και χρήσιμες.

Οι Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας είναι οι σημαντικότεροι τραγουδοποιοί της εποχής μας.

Εκτός από τους πανέμορφους και γεμάτους ευσυνείδηση στίχους τους, είναι και σημαντικοί συνθέτες με χαρακτηριστικό χρώμα στη μουσική τους που τους επιβάλλει σαν την καινούρια πρόταση στα μουσικά μας πράγματα.

ΑΠΟΛΥΤΟ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

✓ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ✓ ΛΥΚΕΙΟ ✓ ΔΕΣΜΕΣ

ΤΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟ ΑΠΟΛΥΤΟ ΣΤΟ ΒΥΡΩΝΑ

8-ΜΕΛΗ ΤΜΗΜΑΤΑ

ΑΓ. ΣΟΦΙΑΣ 87 ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΗΛ. 7662176

Παρασκευή 19 Ιουνίου · Συναυλία Αφροδίτης Μάνου - Νίκου Πορτοκάλογου
Ελένης Τσαλιγοπούλου - Κώστα Καλδάρα
Θανάση Γκαϊφύλλια - Κώστα Θωμαΐδη
Ορφέα Περίδη

Η τρίτη βραδιά του κύκλου "ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ" φιλοξενεί έξι τραγουδοποιούς με ιδιαίτερες αλλά και τομές μεταξύ τους. Χωρίς να θεωρηθεί παρακινδυνευμένο θα τολμούσαμε να πούμε, ότι παρά τις διαφορετικές μουσικές φόρμες που ακολουθούν στο γράψιμο των τραγουδιών τους, "υπονοείται" μια ταύτιση ως προς το αποτέλεσμα.

Ο "εκπρόσωπος" της μπάλαντας της δεκαετίας του '70 Θανάσης Γκαϊφύλλιας, συνυπάρχει με την καθαρά λαϊκή γραφή του Κώστα Καλδάρα και την αξιοσημείωτη ερμηνεία της Ελένης Τσαλιγοπούλου.

Ο Νίκος Πορτοκάλογου εκφραστής της αγωνίας των τραγουδοποιών της δεκαετίας του '80 να "περάσουν" λαϊκές μελωδίες πάνω σε "δυτική" ρυθμική αγωγή.

Η Αφροδίτη Μάνου, η "κορπισίτικη" δροσιά μιας ώριμης δημιουργού, η οποία αμφισβήτησε όσο λίγες την "πατριαρχική" οικογένεια του ελληνικού τραγουδιού.

Μαζί ο Κώστας Θωμαΐδης, ερωτευμένος με τη μελωδία -και φαίνεται ότι πάει καλά η ...σκέψη τους- και τέλος ο Ορφέας Περίδης στην πρώτη του συναυλιακή εμφάνιση.

Ο.Ι. 29

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΜΑΝΟΥ

Ξεκίνησε το 1971 σαν τραγουδίστρια και η δισκογραφική της πορεία είναι η εξής:

- ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ - ΔΙΟΝΥΣΕ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΜΟΥ
Γιάννη Σπανού Σταύρου Ξορκάκου
- ΤΑ ΔΕΚΑΟΧΤΩ ΛΙΑΝΟΤΡΑΓΟΥΔΑ ΤΗΣ ΠΙΚΡΗΣ ΠΑΤΡΙΔΑΣ
Γιάννη Ρίτσου - Μίκη Θεοδωράκη
- ΝΕΟΣ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ - ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Νίκου Μαμαγκάκη Μίκη Θεοδωράκη
- ΑΝΕΠΙΔΟΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
Άρη Αλεξάνδρου - Μιχάλη Γρηγορίου
- ΛΑΪΚΟ ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ
Κώστα Βάρναλη - Γιάννη Ζουγανέλη
- Η ΠΟΔΗΛΑΤΙΣΣΑ
Οδυσσέα Ελύτη - Μιχάλη Τρανοιάκη
- Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ
Γιώργου Κοντού - Νίκου Καλλίτη
- Συμμετοχές στη "ΡΕΖΕΡΒΑ" του Δ. Σαββόπουλου
και στη "ΧΑΜΗΛΗ ΠΤΗΣΗ" του Λ. Κηλαπδόνη

Από το 1984 εμφανίζεται και σαν συνθέτης και στιχουργός των τραγουδιών, της με τους εξής δίσκους:

- ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΕΚΠΟΜΠΗ
- ΣΑΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ
- ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΔΥΟ σε συνεργασία με το Ν. Πορτοκάλογου

ΝΙΚΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΟΓΛΟΥ

1980-1989: Η δεκαετία που ανέδειξε τους ΦΑΤΜΕ σαν το σπουδαιότερο Ελληνικό συγκρότημα, το οποίο έδωσε στην Ελληνική δισκογραφία μια σειρά από δίσκους που έγραψαν ιστορία: "ΦΑΤΜΕ", "ΨΕΜΑΤΑ", "ΡΙΣΚΟ", "ΒΓΑΙΝΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΥΝΕΛ", "ΤΑΞΙΔΙ", "ΠΑΛΚΟ".

1990: Μετά τη διάλυσή τους ο Νίκος Πορτοκάλογλου, βασικός συνθέτης, στιχουργός και ερμηνευτής του συγκροτήματος συνεχίζει την πορεία του στα μονοπάτια της Ελληνικής μουσικής, ισορροπώντας ανάμεσα σε ηλεκτρικούς και φυσικούς ήχους που δένουν υπέροχα με το μεστό, ιδιαίτερο στίχο του, σ' έναν προσωπικό -πλέον- δίσκο με τον τίτλο "ΦΩΝΕΣ".

Και είναι πράγματι οι "ΦΩΝΕΣ" -οι φωνές του άγνωστου- η ατέλειωτη αναζήτηση της ολοκλήρωσης του ατόμου, που συνεχίζεται και θα συνεχίζεται όσο θα υπάρχουν άνθρωποι ευαίσθητοι, όπως ο Νίκος Πορτοκάλογλου, αρνούμενοι να συμβιβαστούν.

Είναι μια καινούργια αρχή ή συνέχεια;

Όποια κι αν είναι η απάντηση, ο Νίκος Πορτοκάλογλου χαράζει βαθιά για άλλη μια φορά τα σημάδια του, στο βινύλιο της Ελληνικής δισκογραφίας.

30

ΘΑΝΑΣΗΣ ΓΚΑΪΦΥΛΛΙΑΣ

Ο Θανάσης Γκαϊφύλλιας γεννήθηκε το 1947 στο Σουφλί και μεγάλωσε στην Κομοτηνή. Από μικρός έγραφε τραγούδια επηρεασμένα κυρίως από το ΝΕΟ ΚΥΜΑ και τα οποία παρουσίασε στον Αλέκο Πατσιφά το 1968. Τότε ακριβώς ηχογράφησε και τον πρώτο του δίσκο με τέσσερα τραγούδια και τη συνοδεία της κιθάρας του Νότη Μαυρουδή.

Το ΝΕΟ ΚΥΜΑ όμως βρίσκεται την εποχή εκείνη στη δύση του ενώ παράλληλα αρχίζει να ανθεί το ροκ της αμφισβήτησης. Σ' αυτό το σημείο ξεκινάει ουσιαστικά και η καριέρα του Θανάση Γκαϊφύλλια.

Το 1971 κυκλοφορεί το πρώτο του LP με τίτλο "ΩΤΟ ΣΤΟΠ". Μέχρι το 1975 συνεργάζεται με "ΤΑ

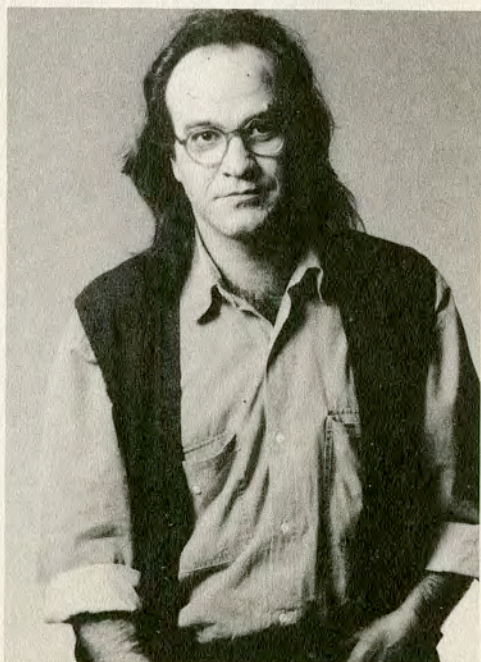
Κώστας Θωμαΐδης

Ελένη Τσαλιγοπούλου

Ορφέας Περίδης

Κώστας Καλδάρης

ΑΝΑΚΑΡΑ", τους "SOCRATES", το Δ. ΠΟΥΛΙΚΑΚΟ, τους "ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΥΣ" και τη ΜΑΡΙΖΑ ΚΩΧ. Αυτή τη χρονιά παρουσιάζει το δίσκο του "ΑΤΕΛΕΙΩΤΗ ΕΚΔΡΟΜΗ" που γνωρίζει τεράστια επιτυχία και ξεκινάει μια μεγάλη περιοδεία με τη Μαριζα Κωχ στη Σοβιετική Ένωση.

Πιστός στο ύφος και το ήθος που συνοδεύαν το μοναχικό τροβαδούρο εγκαταλείπει το 1977 την Αθήνα και τις μπουάτ της Πλάκας για να επιστρέψει στην Κομοτηνή, διατηρώντας επιλεκτικές μόνο σχέσεις με τη μουσική.

Το 1985 κυκλοφορεί ο τρίτος προσωπικός του δίσκος με τίτλο "ΦΥΛΛΟ ΠΟΡΕΙΑΣ" που η πρώτη έκδοση εξαντλείται. Σ' αυτό το διάστημα κατεβαίνει σπάνια στην Αθήνα για ελάχιστες εμφανίσεις και στα τέλη του 1991 κυκλοφορεί το δίσκο "ΒΡΑΔΙΑΖΕΙ" με τραγούδια που αποδοκιμάζουν τον εφπυσμασμό του Νεοέλληνα και επιδιώκουν με ρομαντική διάθεση να ξυπνήσουν ευαίσθητες που βρίσκονται σε χειμερία νάρκη.

ΚΩΣΤΑΣ ΘΩΜΑΪΔΗΣ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Θεσσαλονίκη.

Το 1972 έρχεται στην Αθήνα, όπου σπουδάζει φωτογραφία, για να αφοσιωθεί λίγο αργότερα αποκλειστικά στο τραγούδι.

32

Συνεργάστηκε με τους συνθέτες: Χρήστο Λεοντή, Λουκιανό Κηλαπδόνη, Νότη Μαυρουδή, Θανάση Νικολόπουλο, Θάνο Μικρούτσικο, Ανδρέα Μικρούτσικο.

Στο θέατρο συνεργάστηκε με το "ΑΜΦΙ-ΘΕΑΤΡΟ" του Σπύρου Ευαγγελάτου, στην τραγωδία του Ευριπίδη "ΡΗΣΟΣ". Από το 1982 συνεργάζεται με το NOUVEAU THEATRE DE BELGIQUE και τον σκηνοθέτη HENRI ROUSE.

Το Φλεβάρη του 1986 έδωσε συναυλία στο θέατρο "ΜΠΕΡΛΙΝΕΡ ΑΝΣΑΜΠΛ" στο Βερολίνο, με έργα Ελλήνων συνθετών.

Ως τραγουδιστής συμμετείχε σε πολλούς δίσκους. Το 1988 κυκλοφόρησε ο πρώτος προσωπικός δίσκος του με δικές του συνθέσεις και τίτλο "Η ΠΡΩΤΗ ΣΤΙΓΜΗ".

1991. Κυκλοφορεί ο δίσκος του με τίτλο "ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ ΤΑΞΙΔΙΑ" σε μουσική δική του και στίχους του ίδιου και των Γιώργου Κρητικού, Θέμη Μουμουλίδη, Σωτηρίας Μπαβέλλου.

Συνεργάστηκε με το ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ στις παραστάσεις του Μουσικού Αναλογίου "ΚΑΒΑΦΗΣ-ΕΛΙΟΤ" και "ΠΟΙΗΣΗ-ΒΡΟΧΗ & ΜΟΥΣΙΚΗ".

Ασχολείται με το ραδιόφωνο κάνοντας εκπομπές στον SKY 100,4 και στον ΜΕΛΩΔΙΑ FM 100.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ: 1982, ΕΡΗΜΗ ΠΟΛΗ (Γ. Σταυριανού) - 1983, Ο ΓΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ (Θ. Μικρούτσικου) - 1985, ΕΡΩΣ ΑΝΙΚΑΤΕ ΜΑΧΑΝ (Ν. Μαυρουδή) - 1985, ΝΑΜΑΣΤΕ ΠΑΛΙ ΕΔΩ ΑΝΤΡΕΑ (Αν. Μικρούτσικου) - 1986, ΚΑΡΑΝΤΙ (Ν. Καββαδία - Θ. Μικρούτσικου) - ΣΙΩΠΗ (Θ. Μικρούτσικου - Αν. Μικρούτσικου) δίσκος 45 στροφών - 1987, ΜΟΝΑΧΙΚΟΙ ΣΑΛΤΙΜΠΑΓΚΟΙ (Θ. Νικόπουλου) - 1988, Η ΠΡΩΤΗ ΣΤΙΓΜΗ (προσωπικός δίσκος) - 1990, ΦΩΤΑ ΠΑΡΑΚΑΛΩ (Δ. Τσακνή) συμμετοχή - 1991, ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΑΤΡΙΔΟΓΝΩΣΙΑΣ συμμετοχή - 1991, ΤΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ ΤΑΞΙΔΙΑ (προσωπικός δίσκος).

Τρίτη 23 Ιουνίου · Συναυλία Δήμητρας Γαλάνη

Μανώλη Λιδάκη - Διονύση Τσακνή

Λαυρέντη Μαχαιρίτσα - Άγγελου Κασιρίη

Η ιστορία των σχημάτων και των συνδυασμών ανάμεσα σε καλλιτέχνες, για τις ανάγκες συναυλιών, είναι πολύ παλιά. Αν συνοπολογίσουμε κι όλες τις μορφές που πήρε στην εξέλιξη του τραγουδιού μας, ίσως είναι πιο παλιά ακόμη και από τη δισκογραφία. Η "φυσική" μετάδοση του τραγουδιού εξάλλου, είναι οι "ζωντανές" παραστάσεις. Οι δίσκοι είναι η λύση "ανάγκης" για τη διάδοσή του, το φινιρίσμα του και για την προσωπική επιλογή της στιγμής που θα το ακούσεις.

Οι "LIVE" παραστάσεις έχουν δημιουργήσει μια πολύ αξιόλογη παράδοση στην Ελλάδα, η οποία παράδοση βοηθήθηκε και από τις εκάστοτε πολιτικοκοινωνικές καταστάσεις. (Ανάγκη καλλιτεχνικής έκφρασης-αντίστασης, με ταυτόχρονη συνειρήση κόσμου). Στις μέρες μας ίσως έχουν χρωματιστεί από την εμπορική χροιά και την "ηθική" της αρπαχτής, αλλά αυτό μάλλον δεν ανταποκρίνεται στον κανόνα αλλά και στην εξαίρεση.

Η αποψινή βραδιά μπροστά στον επιβλητικό βράχο του Θεάτρου του Βύρωνα, θα προσφέρει ένα σχήμα, όχι τέκνο της ανάγκης -ούτε βέβαια της οργής- αλλά σίγουρα μια ώριμη πρόταση συναυλίας.

Ένα σχήμα που δημιουργήθηκε ειδικά και μόνο για μια βραδιά, με πέντε καλλιτέχνες, οι οποίοι, πέρα από τις διαφοροποιήσεις στο μουσικό τους ύφος, βρίσκονται και σε διαφορετική θέση στην κλίμακα της καλλιτεχνικής τους πορείας.

Από τον Άγγελο Κασιρίη στην πρώτη του συναυλιακή εμφάνιση ως τη Δήμητρα Γαλάνη που συμπληρώνει 25 χρόνια στο τραγούδι μας μετατρέποντας την ωριμότητά της σε μια καινούργια εφηβεία.

Από το Μανώλη Λιδάκη, ένα γνήσιο απόγονο των πολύ αξιόλογων λαϊκών φωνών του παρελθόντος, ως τον Διονύση Τσακνή και το Λαυρέντη Μαχαιρίτσα που αντιπροσωπεύουν το "ηλεκτρικό" τραγούδι της δεκαετίας του '80.

Αφαιρώντας από πάνω τους αυτές τις "ταμπέλες" που τους κολλήσαμε σαν κωδικό αρχειοθέτησης, για τις ανάγκες μιας αρχικής συνεννόησης, ελπίζουμε σε μια σύνθεση μεταξύ τους που θα έχει ως μοναδική λεζάντα: "Πρόσωπα ελληνικού τραγουδιού".

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΔΗΜΗΤΡΑ ΓΑΛΑΝΗ

Η Δήμητρα Γαλάνη γεννήθηκε στην Αθήνα. Ξεκίνησε την καριέρα της το 1968 σε ηλικία 16 χρονών με το Δίμο Μούση, έναν από τους πιο σημαντικούς Έλληνες δημιουργούς. Το ξεκίνημά της αυτό ήταν καθοριστικό για μια καριέρα τραγουδίστριας ρεπερτορίου.

Με βασικότερο εφόδιο τη φωνή της που χαρακτηρίστηκε από τις σημαντικότερες στην ιστορία του ελληνικού τραγουδιού αλλά και με την υψηλή αισθητική που πάντα την διέκρινε, η Δήμητρα Γαλάνη ήταν φυσικό να συνεργαστεί με κορυφαίους δημιουργούς του μουσικού μας χώρου.

Σήμερα, 23 χρόνια αργότερα, έχει στο ενεργητικό της συνεργασίες με τους: Χατζιδάκι, Θεοδωράκη, Μούση, Ξαρχάκο, Σπανό, Λοίζο, Τσιτσάνη, Κηλαηδόνη, Σαββόπουλο, Χατζηνάσιο, Κραουνάκη και Κορκολή και με στιχουργούς: Γκάτσο, Παπαδόπουλο, Τριπολίτη, Νικολακοπούλου, Καρασούλο κ.ά.

Σε μια δισκογραφία που περνά τα 40 LPs, η Δήμητρα Γαλάνη καταξιώθηκε σαν μια φωνή γεμάτη τρυφερότητα και ευαισθησία και έγινε η ερμηνεύτρια τραγουδιών που αγαπήθηκαν, τραγουδήθηκαν και τραγουδιούνται πάντα, από ένα πολύ πλατύ κοινό στην Ελλάδα.

Το 1980 κερδίζει το πρώτο βραβείο μαζί με τον Richard Cocciante στο Φεστιβάλ Γαλλικού Τραγουδιού "ROSE D' OR" που διοργανώθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Ακολουθούν συναυλίες στο CONCERTHOUSE, στη Βιέννη, στο Ντόρτμουντ (Γερμανία), στη Στοκχόλμη (Σουηδία), όπου και τραγουδάει στα Σουηδικά τους "Χαιρετισμούς" του Μίκη Θεοδωράκη, έργο γραμμένο ειδικά για τη φωνή της, συμφωνική ορχήστρα και χορωδία. Το ίδιο έργο παίζεται στην εβδομάδα Πολιτικού Τραγουδιού στο FOLKSBUENE (Ανατολικό Βερολίνο) τραγουδισμένο στα Γερμανικά, πάντα υπό τη διεύθυνση του Μίκη Θεοδωράκη.

Ρεσιτάλ της επίσης δόθηκαν στην Αμερική, σε θέατρα όπως Madison Square Garden, Felt Forum, Auditorium Chicago, Kennedy Center Washington και σε άλλες πολιτείες των ΗΠΑ όπως Boston, Cleveland, Detroit, San Francisco, Los Angeles και στον Καναδά, Montreal, Toronto. Επίσης στην Αυστραλία, στο Sidney Hornden Pavillon, Μελβούρνη, Καμπέρα, Περθ.

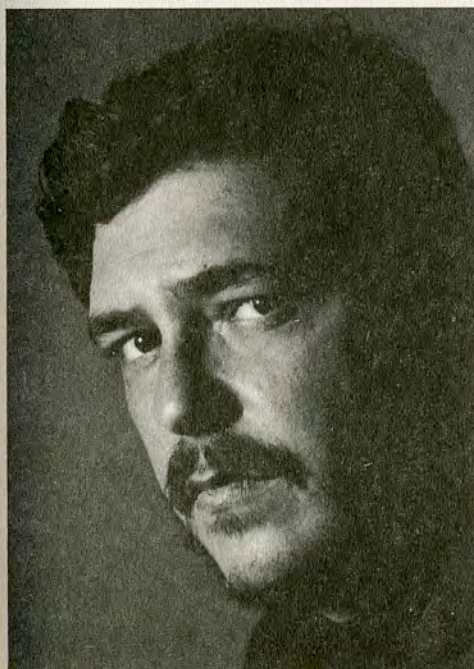
Θα πρέπει επίσης να σημειώσουμε την τάση της για διαρκή ανανέωση στα πλαίσια της οποίας όχι μόνο απλά συνεργάζεται αλλά και προβάλλει νέους ταλαντούχους δημιουργούς.

Μανώλης Λιδάκης

Διονύσης Τσακνής

Λαυρέντης Μαχαιρίτσας

Άγγελος Κατσίρης

Τα τελευταία χρόνια συνθέτει δικά της τραγούδια που ερμηνεύει η ίδια και άλλοι γνωστοί τραγουδιστές και ασχολείται αποκλειστικά με τη δισκογραφία, τις συναυλίες και τη συμμετοχή σε ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές.

Σταθερά σ' ένα μοντέλο που η ίδια καθιέρωσε στο μουσικό χώρο, η Δήμητρα Γαλάνη ξεχωρίζει, πέρα από το ταλέντο της, για την έμφυτη εσωτερική της ευαισθησία και το αισθητικό της κριτήριο.

Το πιο πρόσφατο δείγμα αυτής της ευαισθησίας και του ταλέντου, είναι ο δίσκος της "ΤΟ ΦΩΣ", όπου σε μουσική δική της και στίχους του Παρασκευά Καρασούλου, η Δήμητρα Γαλάνη δημιουργεί ένα σταθμό - ίσως τον πιο σημαντικό - στην καριέρα της και στο Ελληνικό τραγούδι.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΙΔΑΚΗΣ

Ο Μανώλης Λιδάκης γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης και άρχισε να ασχολείται με τη μουσική από πολύ νεαρή ηλικία. Εννέα χρονών ξεκίνησε τις σπουδές του στο ωδείο, σπούδασε θεωρία της μουσικής, κιθάρα και πνευστά. Το 1982 έρχεται στην Αθήνα. Στα χρόνια που μεσολάβησαν ο Μανώλης Λιδάκης περιπλανήθηκε με μια κιθάρα στο χέρι σε ταβερνάκια και μπουτά της Κρήτης, χωρίς να στοχεύει απαραίτητα σε καριέρα στο χώρο του τραγουδιού.

Ο πρώτος δίσκος έγινε με το Γιώργο Κατσαρό σε στίχους του Ηλία Λυμπερόπουλου και τίτλο "Μετά από σένα". Ακολούθησε η συμμετοχή του στο δίσκο "Μίλα μου απλά" με την Ελένη Δήμου και το Γιάννη Πάριο. Επίσης είχε συμμετοχή στους δίσκους "Ρεπορτάζ" του Γιάννη Μαρκόπουλου με το Γιώργο Νταλάρα, "Πρώτο βράδυ στην Αθήνα" του Νίκου Ξυδάκη κ.ά.

Από το 1983 που ο Μανώλης Λιδάκης ξεκίνησε τη δισκογραφική του καριέρα τραγούδησε σε πολλά νυχτερινά κέντρα πλάι σε μεγάλα ονόματα και έλαβε μέρος σε συναυλίες σε όλη την Ελλάδα. Σταθμός θεωρείται ο δίσκος "Ούτε που ρώτησα" που κυκλοφόρησε το 1990.

Το Μάιο του 1992 κυκλοφορεί ο δίσκος "Καράβι απόψε το φιλή". Σ' αυτόν τον τελευταίο δίσκο ο Μανώλης Λιδάκης δίνει ξεκάθαρα το ερμηνευτικό του στίγμα με έναν τρόπο ανεπανόληπτο σε τραγούδια Β. Τσιτσάνη, Μπαγιαντέρα, Κ. Ερνάνη, Δημ. Χριστοδούλου, Ι. Παπαϊωάννου, Τ. Γκρους, Ευτ. Παπαγιαννοπούλου κ.ά.

Ο Μανώλης Λιδάκης, ένας καλλιτέχνης σεμνός και αυθεντικός που η ερμηνεία του και η σκηνική του παρουσία θυμίζει το ήθος των παλιών λαϊκών τραγουδιστών, έχει καταφέρει στα εννέα χρόνια της καριέρας του να κατακτήσει ένα μεγάλο κοινό και την εκτίμηση των ανθρώπων που αγαπούν το ελληνικό τραγούδι.

Πέμπτη 25 Ιουνίου · Συναυλία Άλκηστις Πρωτοψάλτη
με τους Κώστα Γανωτή - Κώστα Μακεδόνα
Νίκο Ζούκα - Βασίλη Μοσχονά

Η ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ
ΣΕ ΜΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ
ΣΤΑΜΑΤΗ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗ · ΛΙΝΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

ΑΝΤΡΕΑΣ ΒΟΥΤΣΙΝΑΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΝΩΤΗΣ/ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ
ΝΙΚΟΣ ΖΟΥΚΑΣ/ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ

ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΕΙΣ/ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΝΙΚΟΣ ΔΑΝΙΚΑΣ

ΣΚΗΝΙΚΟ: ΜΑΝΟΛΗΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΑΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Σκηνή Α!

Πριν το χάραμα στη χειρονιά των τσιγγάνων

Σκηνή Β!

Βγαίνω

Σκηνή Γ!

Απόψε, Πήρα χάρη

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

*Απόψε ήρθα για να πιω λιγάκι παραπάνω
τέτοια που είναι η ζωή, τέτοια κι εγώ της κάνω*

ΦΙΝΑΛΕ

Καλή σας νύχτα

ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ακορντεόν: ΛΑΖΑΡΟΣ ΚΟΥΛΑΞΙΖΗΣ. Μπουζούκι: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ.

Κλαρίνο · Σαξόφωνο · Φλάουτο: ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΑΤΕΟΣ. Τρομπόνι: ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΚΟΡΔΑΛΟΣ.

Πιάνο · Keyboards: ΠΕΤΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ. Μπάσο: ΜΙΜΗΣ ΝΤΟΥΤΣΟΥΛΗΣ. Κιθάρα: ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΙΜΑΤΟΣ

Drums: ΣΠΥΡΟΣ ΝΙΤΗΣ. Κρουστά: ΑΛΕΞΗΣ ΜΠΟΥΛΓΟΥΡΙΤΖΗΣ.

Υπάρχουν τραγούδια που σε ταξιδεύουν. Που 'χεις περάσει μαζί τους νύχτες και μέρες. Πολλά χιλιόμετρα ζωής απ' τη μια δεκαετία στην άλλη. Απ' τη μια αγάπη στην άλλη. Που σε κάνουν να θυμάσαι τον παλιό σου εαυτό και τον καινούργιο, τη χώρα σου, τον τόπο σου, τα όξι και τα ναι σου.

Κάτι τέτοια τραγούδια φορτώσαμε κι εμείς σ' ένα κάρο με πάνινη σκεπή και μ' οδηγώ την Άλκηστη Πρωτοψάλτη και τους συνεργάτες της Κώστα Μακεδόνα, Κώστα Γανωτή, Νίκο Ζούκα και Βασίλη Μοσχονά, μόλις μπει το καλοκαίρι θα ξεκινήσουμε το ταξίδι.

Στην καρδιά κάθε πόλης, μες τα θέατρα και στα γήπεδα, θα σπίνουμε τη σκηνή μας. Για μια βραδιά και το πρωί πάλι αλλού.

Γι' αυτή λοιπόν τη βραδιά του τραγουδιού, του χορού και της φλόγας, σας στέλνουμε αυτή την πρόσκληση.

Γιατί το θέμα πια δεν είναι, όταν αποφασίζουμε να βγούμε απ' το σπίτι μας να «σκοτώσουμε μια βραδιά», είναι να «θυμώμαστε αυτή τη βραδιά».

Ξαν ότι κάτι ήθελε να μας πει.

Μέρα με την ημέρα τόσα χρόνια από το 1986 με την Α' Λεωφόρο μέχρι και σήμερα, ξεκαθάριζε μέσα μας ο ήχος, η εικόνα και το χρώμα μιας παράστασης, που θα μπορούσε να γίνει «κοινός τρόπος και λόγος διασκέδασης» όχι μόνο μιας γενιάς αλλά όλων των ηλικιών της σημερινής Ελλάδας.

Στο φωτογραφικό υλικό που συνοδεύει αυτό το κείμενο, είναι αποτυπωμένη η χαρά της αποδοχής αυτής της μουσικής παράστασης που παίχτηκε επί 160 νύχτες στη μπουάτ ΖΟΥΜ της οδού Κυδαθηναίων στην Πλάκα και θεωρήθηκε η πρόταση του χειμώνα.

Με μια Άλκηστη ακούραστη διύμηση ώρες επί σκηνής να τραγουδάει, να κινείται, να συγκινεί και να συγκινείται.

Γιατί η Άλκηστις είναι για μας η Τραγουδίστρια συνοδοιπόρος μας, που δεν κουράστηκε τόσα χρόνια να απαιτεί από τον εαυτό της και την καριέρα της το παραπάνω.

Και κάθε χρονιά μπροστά στα μάτια του κόσμου θέλει να «μεγαλώνει» και να δίνει ξανά και ξανά τις εξετάσεις της, σαν ερμηνεύτρια του Ελληνικού τραγουδιού.

Ο πολύτιμος Αντρέας Βουτσινάς, μοιράζοντας το χρόνο του ανάμεσα σε Ελλάδα και Γαλλία, έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίζει μια σειρά από νεοελληνικά πάθη, λάθη, ζητούμενα κι ελπίδες και στην ουσία «να σκηνοθετεί σκηνές ομοδικής ζωής» που εμείς, ακριβώς επειδή είναι η καθημερινότητά μας, έχουμε ξεχάσει τη σημασία τους.

Και ξεχνάμε ότι στην Ελλάδα, όσο υπήρχε ομοδική ζωή, υπήρχε και τραγούδι. Αυτό που αναγνώριζαν όλοι για δικό τους τραγούδι.

Ο σκηνογράφος Μανόλης Παντελιδάκης, συμφοιτητής μας απ' την Πάντειο, είχε τη λυτρωτική ιδέα η φτεινή γιορτή να μπορεί να σπίνεται και στο δρόμο. Μ' ένα σκηνικό γεμάτο ζωή, μήνες και χρώματα που θυμίζουν μια οποιαδήποτε γωνιά κάθε πόλης, στην πιο ποιητική της πόζα.

Ο μάεστρος Νίκος Δανίκας, ασφάλισε την ομοιογένεια, την ποιότητα και το γούστο μιας ορχήστρας, που παίζει από δημοτικά τραγούδια μέχρι οπερέτα -κι έκανε τη μουσική ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ!

Ο Κώστας Γανωτής ερμηνεύοντας από μπαλάντες μέχρι Αττίκ, γέυεται την ελευθερία του ρόλου του.

Ο Κώστας Μακεδόνας έχει τη χαρά του νέου ανθρώπου, που τραγουδάει «όχι για να επιβιώνει» αλλά για «να βιώνει».

Ο Νίκος Ζούκας, ηθοποιός της σχολής του Κουν, με το μεράκι του μουσικού στις αποσκευές του, ζωντανεύει στη σκηνή έναν ήρωα, που «μπορεί και να 'ναι ο εαυτός μας, όταν είναι μόνος του κι ονειρεύεται».

Ο Βασίλης Μοσχονάς απ' την Αλεξανδρούπολη, τραγουδάει πολύ ωραία και θέλουμε να τον ακούσετε. Βγαίνει στη σκηνή πρώτη φορά.

Καλό Καλοκαίρι

Σταμάτης Κραουνάκης, Λίνα Νικολακοπούλου.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ της ΑΛΚΗΣΤΗΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ (1975-1991)

1. ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ (Δ. Μούτσιπ, σε ποίηση Γ. Σεφέρη, Κ. Καβάφη, Γ. Ρίτσου, Κ. Καρυωτάκη)
2. ΚΥΚΛΟΣ ΣΕΦΕΡΗ (Ηλ. Ανδριόπουλου, σε ποίηση Γ. Σεφέρη)
3. ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ (Δ. Μούτσιπ από το θεατρικό έργο του Γ. Σκούρη ΑΠΕΡΓΙΑ)
4. ΑΠΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ (Δ. Μούτσιπ κ.ά. συνθετών)
5. ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ (Η. Ανδριόπουλου, σίχιοι Μ. Ελευθερίου - Μιχ. Μπουρμπούλη)
6. ΤΕΛΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (Αναδρομή σε παλιά τραγούδια.
Συμμετέχουν: Δ. Ψαριανός, Ν. Βενετσάνου, Γ. Κούτρας)
7. ΜΑΝΙΑΤΙΚΑ (Παραδοσιακά τραγούδια της Μάνης 1600-1905)
8. ΡΕΖΕΡΒΑ (Δ. Σαβδόπουλου)
9. ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗ (Σε τραγούδια των Μ. Θεοδωράκη, Δ. Μούτσιπ, Λ. Κηλαπδόνη)
10. ΦΡΑΓΜΑ (Δ. Μούτσιπ)
11. ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ (Ηλ. Ανδριόπουλου, σε ποίηση Οδ. Ελύτη)
12. ΕΞΟΔΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ (Γ. Σπανού, Λ. Νικολακοπούλου)
13. ΚΟΡΙΟΣ (Του Μαγιακόφσκι με το Θέατρο Καισαριανής σε μουσική Στ. Κραουνάκη)
14. ΚΥΚΛΟΦΩΡΩ ΚΙ ΟΠΛΟΦΩΡΩ (Στ. Κραουνάκη, Λ. Νικολακοπούλου)
15. ΛΕΩΦΟΡΟΣ Α' (Α. Βουτσινά, Κραουνάκη, Νικολακοπούλου, Πρωτοψάλτη, Αρβανιτάκη, Γανωτή, LIVE)
16. ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ (Με το Λάκη Λαζόπουλο. Βουτσινάς, Κραουνάκης, Νικολακοπούλου.
Συμμετέχουν: Αλκ. Πρωτοψάλτη, Μ. Μπισιάς)
17. ΔΙΚΑΙΩΜΑ (Στ. Κραουνάκη, Λ. Νικολακοπούλου, Γ. Πάριου, Χ. Αλεξίου, Δ. Γαλάνη, Ν. Βενετσάνου)
18. ΛΑΤΙΝ (Του Γ. Νταλάρα. Η Άλκηστις Πρωτοψάλτη στο Mambo Brasileiro)
19. ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ (Ηλ. Ανδριόπουλου με τον Αντώνη Καλογιάννη.
Συμμετέχει η Άλκηστις Πρωτοψάλτη)
20. ΔΥΟ ΒΗΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΜΜΟ (Στ. Σπανουδάκη)
21. ΛΕΩΦΟΡΟΣ Β' (Άλκηστις Πρωτοψάλτη, Κ. Γανωτή, Χρ. Στεργιόγλου, Ν. Γαλάτη, Α. Βουτσινά)

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ

Ο Κώστας Μακεδόνας γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1967. Μουσικές σπουδές: φωνητική - κιθάρα - αρμονία και λαϊκά όργανα.

Το '87 τον ακούει ο Κραουνάκης στο νυχτερινό κέντρο "Σκορπιός" στη Νεάπολη.

Αθήνα-κοντά στη Μοσχολιού και την Τσανακλίδου στο TABOO ('88-'89). ΜΑΪΟΣ '89 - "ΔΕΝ ΕΧΩ ΙΔΕΑ"-πρώτη εμφάνιση στη δισκογραφία, σίχιοι Λίνας Νικολακοπούλου, μουσική Σταμάτη Κραουνάκη. Οι δυο δημιουργοί "συστήνουν" το νέο λαϊκό τραγουδιστή και τρεις μεγάλες κυρίες συνεργάζονται φιλικά σ' αυτή την παραγωγή. Βίκυ Μοσχολιού, Αρλέτα και Αλίκη Βουγιουκλάκη. Συνεργασία με την Ελένη Βιτάλη στις Νταλίκες '89-'90).

ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΝΩΤΗΣ

Γεννήθηκε στη Νέα Αγχιάλο Βόλου. Στα 17 του χρόνια περίπου, αυτοδίδακτος μουσικός στην κιθάρα, άρχισε να παίζει στα λαϊκά μαγαζιά της περιοχής του Βόλου στην αρχή κι αργότερα στις επαρχιακές πόλεις της Ελλάδας. Παράλληλα ανακάλυψε τη φωνή του κι άρχισε να τραγουδάει.

Στα 1982 είχε μια απρόοπτη συνεργασία με το Βασίλη Παπακωνσταντίνου στη Ρόδο, που τον έπεισε να έρθει στην Αθήνα. Η πρώτη του δουλειά δίπλα στη Χαρούλα Αλεξίου και την Αθηνναϊκή Κομπανία ήταν πολύ επιτυχημένη και τον έβαλε σ' ένα κλίμα πολύ διαφορετικό απ' όσα μέχρι εκείνη τη στιγμή είχε συνηθίσει.

Ο πρώτος του δίσκος "Κατά τ' άλλα καλά" είχε μουσική του Τάκη Μπουγά και στίχους του Αντώνη Ανδρικήκ.

Ο δεύτερος δίσκος του "Έθνος εξαιρετικά" είχε τραγούδια του ίδιου, του Αντώνη Βαρδή, του Γιώργου Κατσαρού και στίχους του Θοδωρή Γκόνη, του Σαράντη Αλεβιζάτου και του Γιώργου Μυλωνά.

Σήμερα ο Κώστας Γανωτής επανέρχεται στη δισκογραφία περισσότερο ώριμος και εκφραστικός. Έτοιμος. Με το δικό του λόγο και τρία μελοποιημένα ποιήματα του Γιάννη Ρίτσου "Ακατόρθωτη Υποκρισία", του Κωνσταντίνου Καβάφη "Μονοτονία" και του Τσαρλς Μπουκίφσκι "Σχόλιο για το σχηματισμό των μαζών" στο δίσκο του "Γαλάζιο" δίνει το στίγμα του σαν μουσικός και τραγουδιστής.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΣΧΟΝΑΣ

41

Ο Βασίλης Μοσχονάς γεννήθηκε στην Αλεξανδρούπολη το '64 από γονείς μαγαμεθανούς. Εκεί τελείωσε γυμνάσιο και υπηρέτησε στον ελληνικό στρατό. Το '84 ήρθε στην Αθήνα. Έπιασε δουλειά στην τράπεζα και παράλληλα άρχισε σπουδές φωνητικής στο Εθνικό Ωδείο με δασκάλα την Άννα Διαμαντοπούλου.

Το καλοκαίρι του '89 πήγε να τον ακούσει ο Σταμάτης Κραουνάκης στην Κυριακάτικη εκπομπή του Top-FM "Ελλάδα Τα Ταλέντα σου". Ο Κραουνάκης τον βράφισε τραγουδιστή και χριστιανό ορθόδοξο, "Βασίλης". Η Πρωτοψάλτη του βρήκε το επίθετο "Μοσχονάς". Φέτος, ο Σαφέτ Μεμισόγλου του Χασάν και της Εμινέ στην πίστα του ZOOM με το καινούργιο του όνομα.

ΝΙΚΟΣ ΖΟΥΚΑΣ

Γεννήθηκε το 1961 στην Αθήνα. Το 1981 μπαίνει στη Δραματική Σχολή του Θεάτρου Τέχνης του Κάρουλου Κουν απ' όπου αποφοίτησε το καλοκαίρι του 1983. Έχει λάβει μέρος στις παραστάσεις:

Με το Θέατρο Τέχνης: "Βάκχες", "Αχαρνείς", "Σφήκες", "Ορέστεια", "Προμηθέας" στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Με το Θέατρο της Άνοιξης: "Αρχοντοχωριάτης" στο Λυκαβηττό, "Lunimagic" στο Ιο Θεσιβάλ Πάτρας.

Στη μετεπιθεώρηση "Ελλάς κατόπιν αορτίς" του Λάκη Λαζόπουλου σαν ηθοποιός μουσικός. Στην οπερέτα του Ν. Χατζηπαυστόλου "Το κορίτσι της Γειτονιάς" σε σκηνοθεσία Κώστα Φέρη σαν ηθοποιός μουσικός. Στην ταινία της Φ. Λιάππα "Στα χρόνια της μεγάλης ζέστης".

Σαββάτο 27 Ιουνίου Συναυλία Δημήτρη Μπτροπάνου
 Μάριου Τόκα
 Συμμετέχουν Άντρυ Κωνσταντίνου - Κώστας Σκόνδρας
 Μαρία Λιβανού

Ο Δημήτρης Μπτροπάνος γεννήθηκε στα Τρίκαλα το 1948. Στα 16 του χρόνια αποφασίζει να "μεταναστεύσει" στην Αθήνα. Υπακούοντας στο καλλιτεχνικό του ένστικτο, ξεκινάει την τραγουδιστική του καριέρα δίπλα στον Γιώργο Ζαμπέτα, στα "ΞΗΜΕΡΩΜΑΤΑ", ενώ ταυτόχρονα πηγαίνει στο γυμνάσιο.

Σημιαδική χρονιά για το Μπτροπάνο το 1966, μια και συναντιέται για πρώτη φορά με τον Μίκη Θεοδωράκη. Είναι η εποχή που ο Μίκης έχει μαζί του τον Μπιθικόκη, την Φαραντούρη κ.ά.

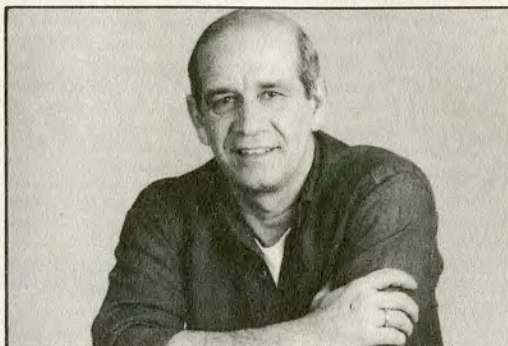
Το "Νέο Κύμα" τον βρίσκει στην καρδιά του ρεύματος, την Πλάκα, όπου ο Μπτροπάνος εμφανίζεται στις μουσικές ΤΑΒΑΝΙΑ, ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ, ΝΕΦΕΛΗ και ΛΥΧΝΑΡΙ. Στα 1967, ηχογραφεί τον πρώτο του δίσκο 45 στροφών με δύο τραγούδια του Γιώργου Ζαμπέτα, τη "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ" -που ήταν και η πρώτη του μεγάλη επιτυχία- και το "ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ". Στα 1968, εμφανίζεται στην "ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ", δίπλα στη Μαρινέλλα. Είναι η εποχή που πρώτος ανεργάζεται δισκογραφικά με τον Σπύρο Παπαβασιλείου. Δικά του τραγούδια που γράφτηκαν σε 45άρια τα: "ΚΛΑΙΕΙ ΑΠΟΨΕ Η ΓΕΙΤΟΝΙΑ", "ΠΕΡΑΣΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ" και "ΦΙΛΙ ΦΙΛΙ Σ' ΑΝΑΣΤΗΣΑ". Στα 1971 και ενώ υπηρετεί τη θητεία του, κυκλοφορεί ο πρώτος του μεγάλος δίσκος με τίτλο "ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΤΡΟΠΑΝΟΣ".

Άλλος ένας σημαντικός χρόνος στην καριέρα του Μπτροπάνου, το 1972, χρονιά δηλαδή που κυκλοφορεί το έργο του Δήμου Μούτση και του Μάνου Ελευθερίου "ΑΓΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ", που θεωρείται από τα κλασικά της ελληνικής δισκογραφίας.

Το 1973 κυκλοφορούν τα "ΚΥΘΗΡΑ" του Γιώργου Κατσαρού σε στίχους Ηλία Λυμπερόπουλου.

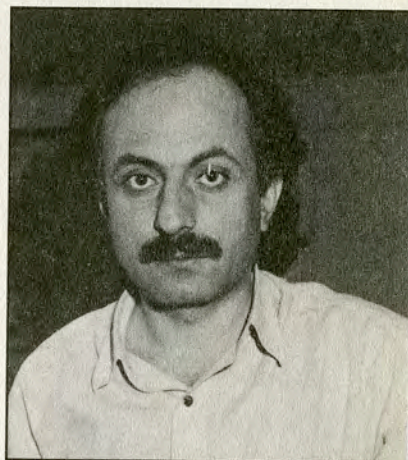
Στη συνέχεια ο Δημήτρης Μπτροπάνος θα συνεργαστεί δισκογραφικά με τους συνθέτες Απόστολο Καλδάρη, Σταύρο Κουγιουμτζή, Μίκη Θεοδωράκη, Σπύρο Παπαβασιλείου, Τάκη Μουσαφίρη, Δήμο Μούτση, Γιώργο Χατζηνάσιο, Γιώργο Κατσαρό, Γιώργο Ζαμπέτα, Αλέκο Χρυσοβέργη, Γιώργο Μανησαλή και με τους στιχουργούς Λευτέρη Παπαδόπουλο, Μάνο Ελευθερίου, Μιχάλη Μπουρμπούλη, Χαράλαμνο Βασιλειάδη, Μάνο Κουφیانάκη, Ηλία Λυμπερόπουλο, Λάκη Τεάζη.

Η τελευταία του δισκογραφική δουλειά έχει τίτλο "Η Εθνική μας Μοναξιά". Τη μουσική έχει γράψει ο Μάριος Τόκας ενώ οι στίχοι είναι των Φίλιππου Γράφα, Κώστα Φασουλά, Άννας Αργυρού, Σαράντα Αλιβιζιάτου και Γιάννη Πάριου.

ΔΙΣΚΟΓΡΑΦΙΑ του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΥ

1. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΤΡΟΠΑΝΟΣ (Διάφοροι)
2. ΑΓΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ (Δήμου Μούτση - Μάνου Ελευθερίου)
3. Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ (Γ. Κατσαρού - Ηλ. Λυμπερόπουλου)
4. ΚΥΡΑ ΖΩΗ (Διάφοροι)
5. ΣΚΟΡΠΙΑ ΦΥΛΛΑ (Απόστολου Καλδάρα)
6. ΤΣΙΜΕΝΤΕΝΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ (Γιώργου Κατσαρού)
7. ΛΑΪΚΑ 76 (Παπαβασιλείου - Μουσαφίρη)
8. ΕΡΩΤΙΚΑ ΛΑΪΚΑ (Παπαβασιλείου - Μουσαφίρη)
9. ΠΑΡΑΠΟΝΟ (Διάφοροι)
10. ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ (Γ. Χατζηνάσιου - Διάφοροι)
11. ΛΑΪΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ (Παπαβασιλείου - Τεάζη - Βρεττού)
12. ΠΙΚΡΟΣΑΒΒΑΤΑ (Μίκη Θεοδωράκη - Λ. Παπαδόπουλου)
13. ΤΑ ΝΥΧΤΕΡΙΑ ΜΑΣ (Σ. Κουγιουμτζή - Λ. Τεάζη)
14. ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ ΑΓΕΝΝΗΤΗ (Τάκη Μουσαφίρη)
15. ΟΤΑΝ ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΤΕΛΙΑ (Απόστολου Καλδάρα)
16. ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ (Διάφοροι)
17. ΕΝΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ (Χρυσοβέργη - Γιατρά)
18. ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΔΥΟ (Τάκη Μουσαφίρη)
19. ΕΣΥ ΛΕΓΕ ΜΕ ΕΡΩΤΑ (Σ. Παπαβασιλείου - Διάφοροι)
20. ΠΑΡΕ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ (Χ. Νικολόπουλου - Λ. Παπαδόπουλου)
21. Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΜΟΝΑΞΙΑ (Μάριου Τόκα - Διάφοροι)

ΜΑΡΙΟΣ ΤΟΚΑΣ

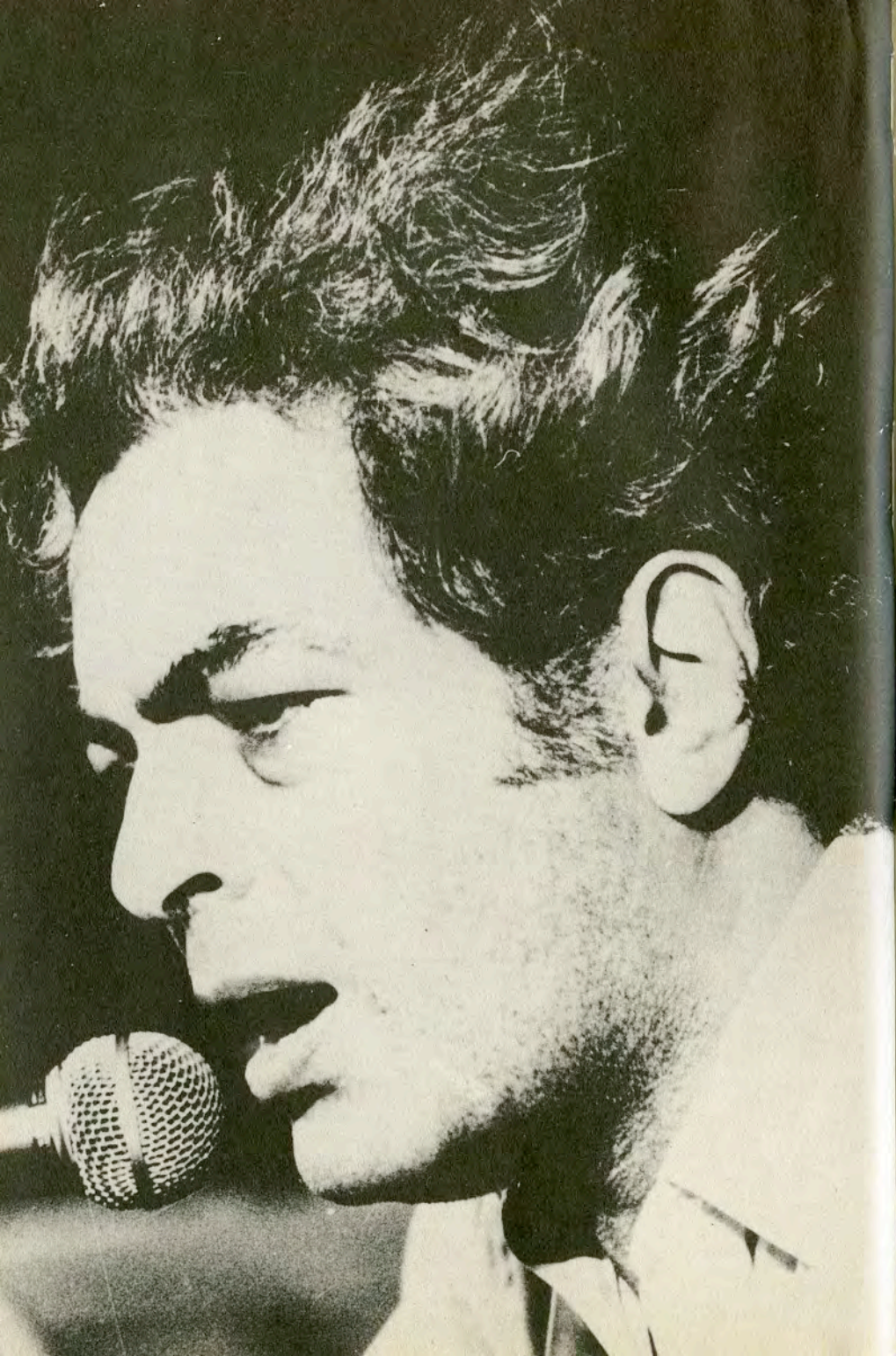
Ο Μάριος Τόκας, γεννημένος και μεγαλωμένος στη Λευκωσία της Κύπρου τελείωσε εκεί το σχολείο και προχώρησε στα πρώτα του μουσικά βήματα. Οι μουσικές του σπουδές ολοκληρώθηκαν στην Κύπρο και συνεχίστηκαν στην Αθήνα παράλληλα με τις σπουδές του στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Η πρώτη του δισκογραφική δουλειά ήταν το 1978· ακολούθησαν άλλες έξι από τότε.

Ο Μάριος Τόκας θεωρείται στις μέρες μας ο πιο χαρακτηριστικός αντιπρόσωπος της Κυπριακής μουσικής και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έγινε ο αποκλειστικός μουσικός συνεργάτης του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού και συνθέτει τη μουσική των παραγωγών τους.

Η πολύ επιτυχημένη δισκογραφική συνεργασία του Δημήτρη Μητροπάνου με το Μάριο Τόκα στην τελευταία τους δισκογραφική δουλειά με τίτλο "Η Εθνική μας Μοναξιά" συνεχίζεται με κοινές ζωντανές εμφανίσεις.

Παρουσιάζουν λοιπόν μαζί ένα δίωρο μουσικό πρόγραμμα που περιλαμβάνει αποσπάσματα από την πρόσφατη συνεργασία τους αλλά και τις σημαντικότερες στιγμές της πολύχρονης πορείας του Δημήτρη Μητροπάνου στο χώρο του ελληνικού τραγουδιού, όπως επίσης και τις μεγαλύτερες επιτυχίες του Μάριου Τόκα.

Δευτέρα 29 Ιουνίου PARTY στη σκιά των βράχων - Οικοδεσπότης ο ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΗΛΙΑΔΟΝΗΣ
Συμμετέχουν: Στ. Βαμβακάρης - Αριτίμας - Τζώνης Βαβούρας κ.ά.

Ο **Λουκιανός Κηλιαδόνης** γεννήθηκε στην Κυψέλη το 1943. Σπούδασε και τελείωσε 'την Αρχιτεκτονική Σχολή του Μετσόβειου Πολυτεχνείου, χωρίς ποτέ όμως να ασκήσει το επάγγελμα του αρχιτέκτονα, αφού από πολύ νωρίτερα φαινόταν ότι θα τον κέρδιζε ολοκληρωτικά η μουσική.

Στις αρχές της δεκαετίας του '70 γράφει το πρώτο του μουσικό έργο που είναι η θεατρική μουσική για το έργο της Κωστούλας Μπτροπούλου "Η πόλη μας". Τα τραγούδια στο δίσκο που κυκλοφόρησε ερμηνεύουν η Βίκυ Μοσχολιού και ο Μανώλης Μπτσιάς.

Ακολουθούν οι δίσκοι "Κόκκινη κλωστή" σε στίχους Νίκου Γκάτσου με τη Δήμητρα Γαλάνη και το Μανώλη Μπτσιά, "Τα Μικροαστικά" σε στίχους Γιάννη Νεγρεπόντη (όπου για πρώτη φορά ο Λουκιανός Κηλιαδόνης ερμηνεύει τα τραγούδια του) και τα "Απλά Μαθήματα Πολιτικής Οικονομίας" πάλι σε στίχους Γιάννη Νεγρεπόντη.

Το 1976 ο Λουκιανός γράφει τη "Media Luz" τον μοναδικό του δίσκο με ορχηστρική μουσική.

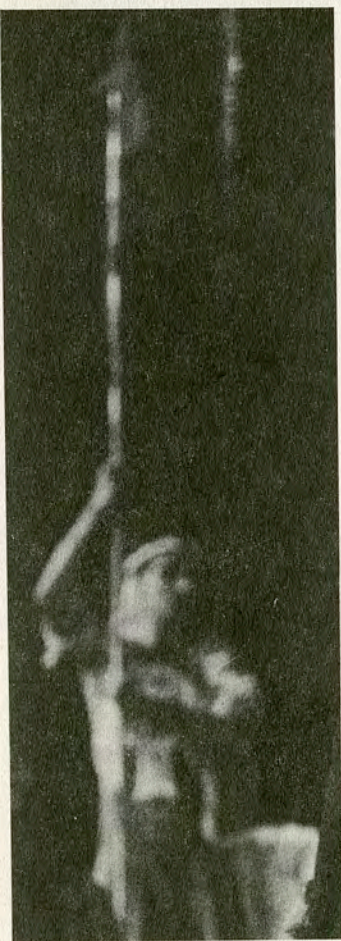
Από το 1978 και μέχρι σήμερα κυκλοφορούν πέντε απόλυτα προσωπικά δίσκοι: "Είμαι ένας φτωχός και μόνος καουμπόυ", "Ψυχραιμία παιδιά", "Χαμπλή πτήση", "Τραγούδια για κακά παιδιά", "Γιατί θα γίνω μαραγκός" και ένας δίσκος με τραγούδια της δεκαετίας του '50 που ο Λουκιανός αγάπησε και τραγουδά: "Fifties και ξερό ψωμί".

Παράλληλα συνεχίζει να γράφει θεατρική και κινηματογραφική μουσική. Για δέκα συνεχή χρόνια γράφει αποκλειστικά τη μουσική για το Ελεύθερο Θέατρο (Αποσπάσματα από τα έργα αυτά κυκλοφόρησαν και σε διπλό άλμπουμ με τίτλο "Πάμε Μάεστρο") και

είναι ο βασικός συνθέτης των παραστάσεων του Θεσσαλικού Θεάτρου.

Συνεργάζεται επίσης με το Εθνικό Θέατρο, με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, με το Λαϊκό Θέατρο του Λ. Τριβιζιά καθώς και με την Παιδική Σκηνή της Ξ. Καλογεροπούλου.

Γράφει τη μουσική για τις ταινίες "Ο Θίασος" και "Οι Κυνηγημένοι" του Θόδωρου Αγγελόπουλου, "Ελευθέριος Βενιζέλος" του Παντελή Βούλγαρη και "Οι Αθηναίοι" του Βασίλη Αλεξάκη.

ΚΥΚΛΟΣ
ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΣΛΕΤΣΕΡΗΣ ΣΛΥΡΟΣ

Χειροποίητα Κοσμήματα

K22-K18

Τετάρτη 1 Ιουλίου
Πέμπτη 2 Ιουλίου

ΔΗ.Π.ΘΕ ΛΑΡΙΣΑΣ
"ΧΟΗΦΟΡΕΣ" του ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Μετάφραση	ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ
Σκηνοθεσία-Χορογραφία	ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ
Σκηνικά-Κοστούμια	ΙΩΑΝΝΑ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ
Μουσική	ROSS DALY
Βοηθός σκηνοθέτη	ΕΛΕΝΗ ΦΙΛΙΠΠΑ
Βοηθός σκηνογράφου	ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΗΔΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(Με τη σειρά που εμφανίζονται)

Ορέστης	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
Πυλάδης	ΝΙΚΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
Ηλέκτρα	ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ
Κλυταιμνήστρα	ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ
Τροφός	ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΜΒΑΚΑ
Οικέτης	ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΙΝΗΣ
Αίγισθος	ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΓΩΝΗΣ

49

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ - ΧΟΡΟΣ

(Με αλφαβητική σειρά)

ΜΕΛΙΝΑ ΒΑΜΒΑΚΑ - ΚΑΙΤΗ ΜΑΝΩΛΙΔΑΚΗ
ΜΑΤΙΝΑ ΜΟΣΧΟΒΗ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗ
ΝΑΤΑΛΙΑ ΣΤΕΦΑΝΟΥ - ΕΛΕΝΗ ΦΙΛΙΠΠΑ
ΜΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΑΛΜΕΡΗ - ΒΑΡΒΑΡΑ ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ
ΠΟΠΗ ΠΕΛΤΕΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΛΟΥΚΙΑ ΣΤΕΡΓΙΟΥ

ΕΥΓΕΝΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΗΛΕΚΤΡΑ ΓΕΝΝΑΤΑ
ΕΛΕΝΑ ΜΠΟΝΤΗ - ΣΟΥΛΑ ΠΑΝΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΛΕΝΑ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ

ΜΟΥΣΙΚΟΙ
ROSS DALY
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Οι "Χοπφόρες" είναι το δεύτερο δράμα της μόνης τριλογίας που μας σώζεται, της "Ορέστειας". Στέκεται στο μέσον μιας πορείας κατά την οποία σημειώνεται η μετάβαση από έναν κόσμο τυφλής και ένοχης ανταπόδοσης σ' ένα νέο κόσμο έμμονης δικαιοσύνης. Μια ένοχη γυναίκα (Κλυταιμνήστρα), ως τμήμα παλιών σφαλμάτων, δολοφονεί το σύζυγό της (Αγαμέμνονα) και διαφεντεύει μαζί με τον εραστή της Αίγισθο στις Μυκίνες. Ένας αθώος άνδρας (Ορέστης) ξεπληρώνει το φόνου του πατέρα του σκοτώνοντας τη μάνα του. Τέλος, μια δίκη στην οποία συμμετέχουν θεοί και άνθρωποι, αθώνει τον Ορέστη και μετατρέπει τις αρχέγονες εκδικήτριες θεότητες, τις Ερινύες, σε Ευμενίδες, καλόγωναμες θεότητες για όσους από εδώ και πέρα θα σέβονται το Δίκαιο.

Ήδη από την αρχή του έργου η ατμόσφαιρα είναι τελειώς διαφορετική από το πρώτο έργο της τριλογίας, τον "Αγαμέμνονα". Ο Ορέστης εκπροσωπεί έναν εκδικητή, που (σε αντίθεση με την Κλυταιμνήστρα) τα κίνητρό του είναι αγνά. Κι ο ίδιος και η αδελφή του Ηλέκτρα, ελεύθεροι από κάθε ένοχο κίνητρο, πρέπει ωστόσο να πράξουν κάτι που είναι χειρότερο απ' ό,τι ήδη έγινε στον "Αγαμέμνονα", να σκοτώσουν τη μητέρα τους. Εδώ έγκειται η τραγική δύναμη του δράματος.

Το έργο αρχίζει με το προσκύνημα και τις προσφορές του Ορέστη στον τάφο του πατέρα του. Τότε ακούγεται το τραγούδι του χορού των γυναικών που μαζί με την Ηλέκτρα κλησιάζουν στον τύμβο. Ο Ορέστης και ο Πυλάδης κρύβονται για να δουν τι συμβαίνει. Η Κλυταιμνήστρα τρομαγμένη από ένα άσκημο όνειρο (δηλαδή ένα φίδι που το είχε γεννήσει, κι αυτό τη δάγκωσε στο στήθος) έστειλε την κόρη της με εξλαστικές προσφορές στον τάφο του σκοτωμένου. Η Ηλέκτρα όμως, μετά και από προτροπή του Χορού, τις προσφέρει παρακαλώντας να γυρίσει ο Ορέστης και να εκπληρώσει την εκδίκηση. Βλέπει στον τάφο την προσφορά του αδελφού της (βόστρυχο των μαλλιών του), τα χνάρια των ποδιών του και ψυχανεμίζεται τον ερχομό του. Ακολουθεί η σκηνή της αναγνώρισης. Τα δύο αδέρφια ενώνονται με το χορό σ' ένα μακρύ αμοιβαίο τραγούδι γύρω από τον τάφο του πατέρα τους, θρήνο μαζί και επίκληση. Μέσα στο τραγούδι αυτό αναγνωρίζουμε τη βασική λαϊκή δοξασία, που ζει στην ψυχή του ελληνικού λαού ως τις μέρες μας, του "ανακαλέσματος" της ψυχής του νεκρού. Όπως τονίζει ο μεγάλος λαογράφος Κ. Ρωμαίος, «με τους επίμονους κοιητούς και θρήνους... δεν επιδιώκουν ο Ορέστης και η Ηλέκτρα απλώς να ευχαριστήσουν το νεκρό, για να τους βοηθήσει με τη σειρά του και εκείνος μέσα από τον τάφο του. Επιδιώκουν να κατορθώσουν "ν' ανεβάσουν" την ψυχή του πατέρα τους έτσι που να τους παρασταθεί εποπτεύοντας προστατευτικά την ώρα της μεγάλης σύγκρουσης».

Χαρακτηριστική είναι η επίκληση του Ορέστη προς τη Γη:

«Ω Γη! Από πάνω στείλε το γονιό τη μάχη να επιβλέπει.»

Αμέσως μετά, η δράση επιταχύνεται. Ο Ορέστης εκθέτει το σχέδιό του. Οι φονιάδες θα σκοτωθούν με δόλο, όπως σκότωσαν. Παρουσιάζεται στο παλάτι σαν αγγελιοφόρος του δικού του θανάτου κι η Κλυταιμνήστρα δέχεται αυτόν και τον Πυλάδη σαν φιλοξενούμενους στο παλάτι. Στέλνει τη γρια παραμάνα

του Ορέστη να φωνάζει τον Αίγισθο που βρίσκεται εκείνη τη στιγμή μακριά από το σπίτι. Στα δάκρυα της παραμάνας για το χαμό του Ορέστη αντιπαραβάλλεται η υποκρισία και η κρυφή χαρά της μάνας του. Ο Χορός πείθει τη γρια να καλέσει τον Αίγισθο, σε αντίθεση με την παραγγελία της Κλυταιμνήστρας, χωρίς τους οπλοφόρους του. Ο Αίγισθος έρχεται και σκοτώνεται μέσα στο παλάτι από το σπαθί του Ορέστη. Αμέσως μετά ο γιος έρχεται αντιμέτωπος με τη μάνα του. Οι δισταγμοί που φουντώνουν μέσα στην ψυχή του Ορέστη διώχνονται από τη δραστική παρέμβαση του βωβού ως τότε Πυλάδη. Σε μια γοργή στιχομυθία μάτια η Κλυταιμνήστρα, με παρακάλια και φοβέρες, προσπαθεί ν' αλλάξει τη μοίρα της. Ο γιος της τη σπρώχνει προς το θάνατο μέσα στο παλάτι.

Ύστερα από το τραγούδι του Χορού η μεσαία πύλη ανοίγει ξανά και ο Ορέστης στέκεται κοντά στα πτώματα των δύο του θυμάτων. Προσπαθεί να δικαιολογήσει την πράξη του καλώντας τον ήλιο μάρτυρα του δικαίου του και ζητάει να εκθέσουν το δίκτυ, μέσα στο οποίο σκοτώθηκε αβοήθητος ο Αγαμέμνωνας. Καμιά δικαιολογία όμως, που την ψάχνει για τον ίδιο του τον εαυτό, δεν μπορεί να τον προφυλάξει. Οι Ερινύες, τα πνεύματα που θέλουν να εκδικηθούν το θάνατο της μάνας του, φανερώνονται -σώρατες για τους άλλους- μπροστά του και έντρομος αποχωρεί.

Λάρια 6-5-1992
ΜΠΕΧΛΙΒΑΝΗΣ ΘΩΜΑΣ
Φιλολόγος

ΠΡΟΤΑΣΗ

Η παράστασή μας φιλοδοξεί ν' αντιλήσει ιδέες και να δώσει λύσεις στο παραστασιακό πρόβλημα της αρχαίας τραγωδίας μέσα από την αισθητική που μας προσφέρει η λαϊκή μας παράδοση.

Προσπαθήσαμε να αγγίξουμε την ουσία και να αποκαλύψουμε τις γενεσιουργές της δυνάμεις, μακριά από γραφικότητες και "φολκλορισμούς".

Υπάρχουν μέχρι σήμερα λαϊκοί χοροί και δράματα που διατηρούν έντονα τον τελετουργικό και μαγικοθρησκευτικό τους χαρακτήρα. Η συναισθηματική συμπύκνωση, η συμμετρία, η λιτότητα, η αυστηρή καθαρή γραμμή, είναι χαρακτηριστικά των λαϊκών μας χορών που βρίσκουν συγκλονιστική αντιστοιχία με τις αρχές του αρχαίου θεάτρου.

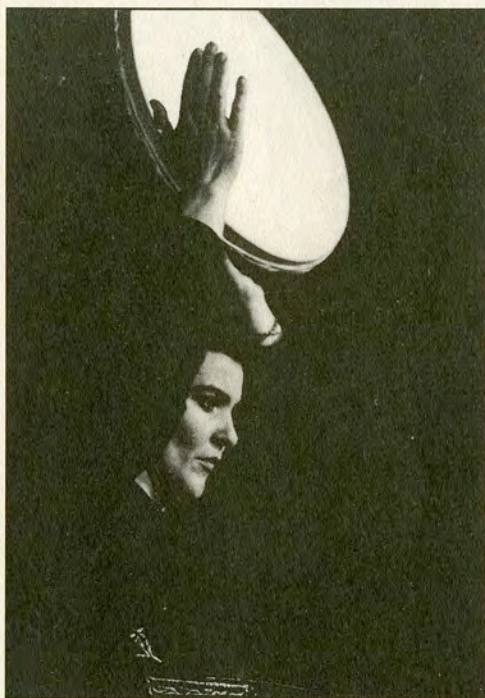
Υπάρχουν γραπτές περιγραφές σε αρχαία κείμενα (Όμηρος, Πλούταρχος, Ξενοφών), χορευτικές παραστάσεις σε αρχαία αγγεία και σε βυζαντινές τοιχογραφίες που μαρτυρούν τη σχέση και τη συνέχεια που μπορεί να έχουν οι παλιοί χοροί με τους τωρινούς. Σημερινοί χορευτές, πολλές φορές, φτάνουν στην

έκσταση και ταυτόχρονα, με κινήσεις πειθαρχημένες, λιτές, ολοκληρωμένες, καθαρισμένες από το χρόνο, υπακούν σ' ένα προκαθορισμένο τελετουργικό.

Ένα απλό τίναγμα του χεριού κι ένα αργόσυρτο κυκλικό πάτημα του ποδιού στη γη, έχουν τόσο εσωτερική δύναμη που ο χορός γίνεται ένας "υπερβατικός κινησιακός διαλογισμός". Ο αρχέτυπος χαρακτήρας πολλών λαϊκών μας χορών, βοηθάει να αισθανθείς πως η "χρυσή κλωστή" τους, γίνεται σε πανάρχαιους χρόνους.

Ομαδικό χοροί και δράματα μεγάλων χριστιανικών εορτών που αντιστοιχούν σε αρχαίες τελετουργίες, μας συνταράσσουν και ίσως να μας φέρνουν κοντά σε διονυσιακές λατρείες.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΑΝΟΣ
Σκηνοθέτης της παράστασης

Τετάρτη 8 Ιουλίου

ΘΙΑΣΟΣ ΡΑΜΠΑ ΣΕΗ - ΟΕΘ

Πέμπτη 8 Ιουλίου

"ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ" του ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Μετάφραση	ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΧΤΗΣ
Σκηνοθεσία	ΘΕΜΗΣ ΜΟΥΜΟΥΛΙΔΗΣ
Σκηνικά	ΑΝΤΩΝΗΣ ΧΑΛΚΙΑΣ
Βοηθός σκηνογράφου	ΤΟΤΑ ΠΡΙΤΣΑ
Μουσική	ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΣ
Χορογραφίες	ΓΙΑΝΝΗΣ ΦΛΕΡΥ
Φωτισμοί	ΑΝΤΩΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Βοηθοί σκηνοθέτη	ΛΙΛΙΑΝ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΥΣΑ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με τη σειρά εμφάνισης)

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ	Μαριέττα Σγουρδαίου
ΓΥΝΑΙΚΑ Α΄	Έφη Τσαμποδήμου
ΓΥΝΑΙΚΑ Β΄	Αγάπη Μανουρά
ΓΥΝΑΙΚΑ Γ΄	Μάτα Φωτοπούλου
ΓΥΝΑΙΚΑ Δ΄	Εύα Στυλάντερ
ΓΥΝΑΙΚΑ Ε΄	Χρύσα Δρακοπούλου
ΒΛΕΠΥΡΟΣ	Μηνάς Χατζησαάββας
Α΄ ΑΝΤΡΑΣ	Κώστας Τζουβάρας
ΧΡΕΜΗΣ	Δημήτρης Παλαιοχωρίτης
ΚΥΡΗΚΑΙΝΕΣ	Μάτα Φωτοπούλου Χρύσα Δρακοπούλου
Α΄ ΓΡΙΑ	Νατάσα Μανίσαλη
ΝΕΑ	Λίλιαν Δημητρακοπούλου
ΝΕΟΣ	Ζαχαρίας Ρόχας
Β΄ ΓΡΙΑ	Αλέκα Τουμαζάτου
Γ΄ ΓΡΙΑ	Κώστας Τζουβάρας
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ	Αγάπη Μανουρά
ΧΟΡΟΣ	Όλος ο θίασος

53

... ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ

Έργο της τελευταίας περιόδου της ποιητικής δημιουργίας του Αριστοφάνη οι "Εκκλησιάζουσες" παρουσιάζουν έκδηλα τα γνωρίσματα μιας μεγάλης μεταστροφής, που δεν περιορίζεται μόνο σε θέματα δομικών αποκλίσεων από την παραδοσιακή μορφή της αρχαίας κωμωδίας, αλλά επεκτείνεται και σε νέους τρόπους θεώρησης του κωμικού στοιχείου, που τώρα έχει χάσει πια σε μεγάλο βαθμό την παλιά του εριστικότητα και εκφράζεται περισσότερο με διάθεση ειρηνική και πολύ λιγότερο σατιρική, αφήνοντας αρκετά περιθώρια για τη διαπίστωση μιας έντονα απαισιόδοξης θέσης. Ωστόσο, η μεταστροφή αυτή δεν απορρέει αποκλειστικά τουλάχιστον από κάποια ανάλογη αναθεώρηση του τρόπου κατά τον οποίο αντιλαμβάνονταν τα πράγματα στα γεράματά του ο Αριστοφάνης, αλλά αντανακλά κυρίως την τότε πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της Αθήνας, όπως αυτή διαμορφώθηκε στα χρόνια που ακολούθησαν μετά την ήττα του Πελοποννησιακού πολέμου, όταν όχι μόνο η πολιτική ηγεσία ήταν ανίκανη να κατευθύνει στο σωστό δρόμο την πόλη, αλλά και η κοινωνική ανισότητα είχε σε τέτοιο βαθμό διευρυνθεί, ώστε να οδηγηθεί ο δήμος σε ανοιχτή πια αντιπαράθεση προς την ομάδα των οικονομικά ισχυρών. Από την άποψη αυτή, οι "Εκκλησιάζουσες", ακολουθώντας την πάγια τακτική της κωμωδίας, προβάλλουν κι εδώ ένα επίκαιρο για την εποχή που παραστάθηκαν θέμα, ένα θέμα που, όσο κι αν στις ρεαλιστικές διαστάσεις του είναι πέρα για πέρα ουτοπικό, δεν παύει να ανταποκρίνεται προς τις ανησυχίες και την προβληματική της εποχής του.

54

Κάποια συνθήκη ανάμεσα στους Αθηναίους και τους Βοιωτούς, που μνημονεύεται πως έγινε δύο χρόνια πριν σε κάποιο στίχο του έργου, μας επιτρέπει να τοποθετήσουμε με αρκετή βεβαιότητα την παράσταση του στο 392 π.Χ., ενώ αγνοούμε σε ποια ακριβώς γιορτή παραστάθηκε και με πόση επιτυχία.

Η Πραξαγόρα, γυναίκα του Βλέπυρου και κεντρική ηρωίδα του έργου, μεταμφισμένη σε άντρα με τα ρούχα του Βλέπυρου ανακοινώνει στους θεατές την απόφαση που πήραν οι γυναίκες στη γιορτή των Σκίρων' θα επιχειρήσουν ντυμένες αντρικά να μπουν στη συνέλευση και να περάσουν ψηφίσματα που θα μεταβιβάζουν τη διοίκηση της πόλης σ' αυτές, καθώς οι περισσότεροι άντρες από έλλειψη ρούχων θα έμεναν αναγκαστικά κλεισμένοι στα σπίτια τους. Πλησιάζουν χαράματα, και τώρα τις περιμένει για μια τελευταία πρόβα απ' την οποία θα αναδειχθεί η ικανότερη για την εκφώνηση του απαραίτητου λόγου. Στην πρόβα που ακολουθεί μετά τη συγκέντρωση οι υποψήφιες ομιλήτριες αποδεικνύονται εντελώς ακατάλληλες και τελικά την ευθύνη την αναλαμβάνει η Πραξαγόρα.

Στο μεταξύ ξυπνάει ο Βλέπυρος. Διαπιστώνει την έλλειψη των ρούχων του, επειδή όμως βιάζεται να ικανοποιήσει φυσική του ανάγκη, βγαίνει έξω με το φόρεμα και τα παπούτσια της γυναίκας του κι εκεί συναντιέται μ' ένα γείτονα που κι αυτός έχει πάθει τα ίδια. Απάνω στη μεταξύ τους συζήτηση έρχεται από τη συνέλευση θορυβημένος ο Χρέμης. Τα νέα που φέρνει είναι για τους άντρες καταλυτικά: κάποιος άγνωστος όμορφος νεαρός (η Πραξαγόρα) κατάφερε να πείσει τη συνέλευση να αναθέσει τη διοίκηση της πόλης στις γυναίκες, γιατί μόνο αυτές είναι μυαλωμένες, οικονόμες, σοβαρές, νομοταγείς και τίμιες. Τη στιγμή αυτή φτάνει στο σπίτι και η Πραξαγόρα. Με πολλή δυσκολία καταφέρνει να διώξει τις υποψίες του

Βλέπουμε πως ο λόγος της απουσίας της τη νύχτα ήταν κάποια συνάντηση με εραστή και, ενώ στην αρχή υποκρίνεται άγνοια για τις αποφάσεις της συνέλευσης, στη συνέχεια ανακοινώνει τα μέτρα: Κοινοκτημοσύνη των αγαθών, των γυναικών, των παιδιών και αντίστοιχα και των γονέων, κατάργηση των δικών, κοινή εγκατάσταση των πολιτών σε ενιαίο χώρο, κοινά συσσίτια. Ο καθένας πρέπει να μεταβιβάσει την περιουσία του στο κράτος, που από δω και μπρος με τη φροντίδα των γυναικών θα έχει την ευθύνη για όλα. Ειδικότερα στον έρωτα, το προβάδισμα θα έχουν οι άσχημοι και στη συνέχεια θα μπορεί ο καθένας να πηγαίνει με το σύντροφο της προτίμησής του.

Ωστόσο, στην πράξη το νέο σύστημα προκαλεί από την πρώτη στιγμή αδιέξοδο. Στο Χρέμη που είναι έτοιμος να παραδώσει την περιουσία του αντιτίθεται κάποιος με πολλή ειρωνία, θυμίζοντάς του πως οι πολίτες πρέπει να είναι με το κράτος καχύποποι και να μη συμμορφώνονται εύκολα προς το νόμο. Στον έρωτα επίσης τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά. Μια νεαρή, που προβάλλει στο παράθυρο περιμένοντας το φίλο της ανοίγει εριστικό διάλογο με κάποια γρια του απέναντι σπιτιού, που έχει κι αυτή προβάλει το κεφάλι της, αναζητώντας άντρα. Είναι έτοιμη να τραγουδήσει γλυκό ερωτικό σκοπό της Ιωνίας και στο κορίτσι, που επαινεί τα κάλλη του, αντιπάζει τη μακρόχρονη ερωτική της πείρα. Στο μεταξύ φτάνει ο φίλος. Η γρια, επικαλούμενη το νόμο, διεκδικεί προτεραιότητα στην ερωτική πράξη, παραιτείται όμως μετά τις πολύ καυστικές για τα γεράματα και την ασχήμια της παρατηρήσεις του νεαρού, κι ενώ το κορίτσι ετοιμάζεται να μπει μαζί του στο σπίτι, μια δεύτερη γρια παρουσιάζεται που τον διεκδικεί κι αυτή, συμπλεκόμενη με μια τρίτη. Τελικά αναγκάζεται να πάει με τη δεύτερη, ενώ επιμένει ν' ακολουθήσει και η τρίτη, και το έργο κλείνει μ' ένα γερό συμπόσιο, όπου πρωτοστατεί ο Βλέπυρος κι ο Χορός των γυναικών θριαμβολογεί για τη μεγάλη τους νίκη.

Δεν είναι δύσκολο να διαπιστώσει κανείς ότι ο τρόπος κατά τον οποίο χειρίζεται εδώ το θέμα του ο Αριστοφάνης παρουσιάζει σημαντικές διαφορές σε σύγκριση με τα πρωιμότερα έργα του. Στις "Εκκλησιαζουσες" δεν υπάρχουν καυστικές τουλάχιστον διακωμωδίες πολιτικών ή άλλων προσώπων της Αθηναϊκής κοινωνίας, η παράβαση, που αποτελούσε την κυριότερη ενότιπα της αρχαίας κωμωδίας και που μέσα απ' αυτόν ο ποιητής μεταβίβαζε τα προσωπικά του μηνύματα και καυτηρίαζε τις αδυναμίες των ομοτέχνων του, ουσιαστικά λείπει, και ο χορός δεν κατέχει πια ούτε σε ένταση ούτε σε μηνύματα την παλιά κυριαρχική του θέση.

Από την άλλη πλευρά τα μέτρα που εξαγγέλλει η Πραξαγόρα, όσο εξωφρενικά κι αν φαίνονται, έχουν τόσα κοινά σημεία με τις προτάσεις του Πλάτωνα στο πέμπτο βιβλίο της "Πολιτείας", ώστε πολλοί να θεωρούν πως οι "Εκκλησιαζουσες" δεν κάνουν τίποτ' άλλο από το να διακωμωδούν αυτές τις προτάσεις. Εκείνο πάντως που φαίνεται να έχει ιδιαίτερη σημασία είναι το ότι ο ίδιος ο Αριστοφάνης επιλέγει το θέμα αυτό όχι για να συμμεριστεί ανάλογες λύσεις, αλλά αντίθετα για να αφήσει μέσα απ' αυτές να διαφανεί η διάχυτη απαισιοδοξία του για το μέλλον της πόλης, όταν τίποτα πια δε λειτουργεί κατά τρόπο που να θυμίζει, έστω και αμυδρά, το παλιό μεγαλείο της.

ΝΕΣΤΟΡΑΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

56

...Να 'τανε μια Πολιτεία βυθισμένη στην εποχή της εγκατάλειψης. Χώροι αφημένοι επιμελώς στην φθορά του χρόνου. Ήχοι μονότονοι σιωπής να διαπερνούν τις νύχτες της. Κι εκεί, λίγο πριν το τέλος, η ζωή να γινότανε παιγνίδι ερωτικό. Ανάσα αέρα παρακμής. Παιγνίδι άγριο φυγής από την πραγματικότητα -εφιάλτη- της αποξένωσης, φυγής από το όνειρο-όνειρο. Να 'ρχοταν "αυτός ο κόσμος ο παλιός", κι εκείνος ο καινούργιος, σαν αεράκι να τάραζαν -έστω για λίγο- τη λιμνάζουσα πρεμία μιας θανάσιμης ανυπαρξίας.

Να γενιόταν το καινούργιο, το παλιό να κινδύνευε -αιώνες τώρα κυβερνήτης- κι η σιωπή μονότονη σαν επανάληψη. Μοτίβο θλίψης. Κι όταν τα πρώτα βήματα θα μέτραγε η νέα ζωή, γεμάτη αφέλεια, να 'μαστε εμείς που θα γελούσαμε σκουπιζοντας το δάκρυ στο σκοτάδι, καθώς όλα θ 'αλλάζουν σχήματα και χρώμα... Να 'τανε νύχτα και..

(Σημείωμα του Θ.Σ.Μ. για τις "Εκκλησιάζουσες" του Αριστοφάνη. 26.5.92)

Δευτέρα 13 Ιουλίου ΔΗΠΕΘΕ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
Τρίτη 14 Ιουλίου "ΟΡΝΙΘΕΣ" του ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗ

Η φετινή παράστασή μας της κωμωδίας του Αριστοφάνη "Ορνιθες" ανεβαίνει σε μετάφραση Κωστή Κολώτα, σκηνοθεσία Γιάννη Κακλέα, σκηνικά-κοστούμια Μανόλη Παντελιδάκη, μουσική Πλάτωνα Ανδριτσάκη, χορογραφία Λίλης Βελισσαρίου. Παίζουν οι ηθοποιοί: Περικλής Αλμπάνης, Ιφιγένεια Αστεριάδη, Βασίλης Βασιλόπουλος, Γιώργος Γιαννούτσος, Χάρης Γρηγορόπουλος, Βασίλης Κούκουρας, Γιάννης Μάινος, Σταύρος Μαυρίδης, Γιάννης Μαυρισάκης, Κώστας Μπάρας, Φωτεινή Ντεμίρη, Βάνα Πεφάνη, Θοδωρής Προκοπίου, Μαριάνθη Σοντάκη, Γιάννης Στεφόπουλος, Σωτήρης Τζιμόπουλος, Κώστας Φλωκατούλας.

Οι "Ορνιθες" του Αριστοφάνη, σύμφωνα με τους μελετητές, είναι το καλύτερο έργο του μεγάλου σατιρικού ποιητή της Αρχαίας Ελλάδας. Έργο γραμμένο το 414 π.Χ. πραγματεύεται τη διαχρονική επιθυμία του ανθρώπου για έναν καλύτερο κόσμο. Οι "Ορνιθες" διηγούνται την ιστορία δύο Αθηναίων πολιτών που αποφασίζουν να κάνουν πράξη το όνειρό τους με τη βοήθεια των πουλιών και δημιουργούν μια καινούργια, παραμυθένια χώρα, την Νεφελοκοκυγία, όπου οι αδικίες, η ανισότητα, οι πόλεμοι, οι συκοφαντίες και η καταπίεση δεν έχουν θέση. Εκεί το όνειρο γίνεται πραγματικότητα και η ουτοπία παίρνει σάρκα και οστά. Οι "Ορνιθες", το αριστούργημα του Αριστοφάνη, ισορροπούν μεταξύ του ονείρου και της πραγματικότητας, του παραμυθιού και της σκληρής αλήθειας και αποκαλύπτουν το μεγαλείο της σάτιρας του Αριστοφάνη αλλά και την ονειρική διάσταση του ποιητή.

57

οφθαλμος

Επειδή η Ποιοτητα στην Οραση Δεν Είναι Πολυτελεια...

**Οταν η Επιτυχια
φερνει την Ανεση
η Υπευθυνότητα
οδηγει στην Αποφαση
για προσφορα**

**σε συνεργασία
με την ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ
ασφαλίζουμε τα γυαλιά σας
για ένα χρόνο
εντελώς δωρεάν**

**για τις αγορές σας
με κάρτα DINNERS
καθιερώσαμε
το σύστημα των 5 άτοκων
μηνιαίων δόσεων**

αγ. ιωάννου 43, εμπ. κέντρο FORUM, αγ. παρασκευή, τηλ. 65.50.876
πλ. εθν. αντίστασης 8-10, ηλιούπολη, τηλ. 99.38.570
χρ. σμύρνης 3, εμπ. κέντρο ΡΕΑ, ν. παγκράτι, τηλ. 76.44.006 (#4)
17ης νοεμβρίου 4, ηλιούπολη, τηλ. 99.28.676
λεωφ. ειρήνης 30-32, εμπ. κέντρο ηλιοτρόπιο, ηλιούπολη

Πέμπτη 16 Ιουλίου ΘΙΑΣΟΣ «ΑΤΤΙΣ» · Θ. Τερζόπουλου
"ΠΕΡΣΑΙ" του ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Μετάφραση ΠΑΝΟΣ ΜΟΥΛΑΣ.
Δραματουργική επεξεργασία και σκη-
νοθεσία ΘΟΔΩΡΟΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ.
Σκηνικά-κοστούμια ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΤΣΑΣ.
Μουσική αποσπάσματα από τον
Επίκυκλο 2 του ΓΙΑΝΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ.
Κλαρίνο ΝΙΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ.
Σύνθεση ήχων ΤΑΚΗΣ ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ.

ΔΙΑΝΟΜΗ

(με τη σειρά εμφάνισης)

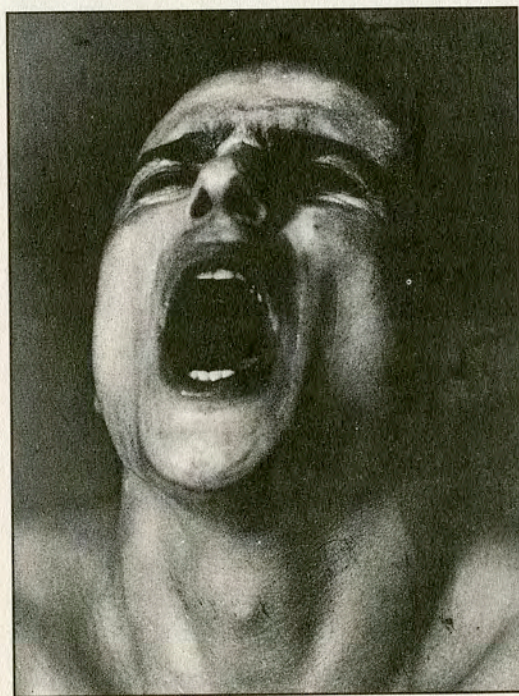
ΧΟΡΟΣ Τάσος Δήμας

Καλλιόπη Ταχτσόγλου

ΑΤΟΣΣΑ Ευρύκλεια Σωφρονιάδου

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ-ΞΕΡΗΣ Νίκος Σαρρόπουλος

ΔΑΡΕΙΟΣ Σοφία Μιχοπούλου

Στους Πέρσες του Αισχύλου παρακολουθούμε τον καταποντισμό μιας αυτοκρατορίας η οποία ξεπεράστηκε ιστορικά, έκλεισε τον κύκλο της και καταρρέει γιατί ήταν θανατηφορικές οι δομές της: ηγεμονική εξουσία, πολυεθνική πανσπερμία, πετρωμένα θεοκρατικά μοντέλα, κατακτητικοί πόλεμοι με μισθοφόρους και δούλους. Επακόλουθα στοιχεία της παρακμής, η μταισιόδοξη κλιδή, η έπαρση, η αλαζονεία, η ασέβεια, η Ύβρις. Οι Πέρσες παρήκμασαν κοινωνικά, ηθικά και ψυχολογικά. Ακολουθεί και η στρατιωτική συντριβή τους.

Στους Πέρσες, ο Αισχύλος θα αναφερθεί με ποιητικό τρόπο στο θάνατο, που έχει ρίξει τη σκιά του πάνω στους Πέρσες και θα περιγράψει το "τελετουργικό" της ταφής. Αποκαλυπτικό προμήνυμα θανάτου το γήρας (η γερασμένη Ασία, η γερασμένη Άτσοσα, οι γέροντες του Χορού). Επίσης το ευνουχιστικό για τον Ξέρξη και τους Πέρσες όνειρο της Άτσοσας, το μάταιο κάλεσμα-ξόρκι του νεκρού Δαρείου, η συντριμμένη ψυχολογία του Ξέρξη, η μεταφυσική-θεοκρατική μοιρολατρεία των Περσών. Την ασέληνη νύχτα θα ταραξούν τα βογκητά από τις ψυχές των νεκρών του Περσικού στρατού. Η αυτοκρατορία πεθαίνει, ενταφιάζοντας τις δομές που κατέρρευσαν. Οι γέροντες, η Άτσοσα, ο Ξέρξης ουσιαστικά όλων αυτών των δομών, όλοι σε χορό του θανάτου θα επιμεληθούν τη δική τους ταφή. Μοιρολογούν εαυτούς και αλλήλους. Η μελαγχολία τους μετουσιώνεται σε ασυνείδητη επιθυμία θανάτου, επιθυμία μιας τελικής απόλυτης ηρεμίας. Σχεδόν έχουν ζητήσει από το Δαρείο να παίξει το ρόλο του βαρκάρη στο μακρινό τους ταξίδι. Σε συνειρμό θα μας έρθουν τα λόγια του Οιδίποδα: "ήδη γαρ έρψω τον τελευταίον βίον κρύψων παρ' Αΐδην".

60 Διακριτικά και από μακριά έρχεται η αντίστιξη για κάποιους Έλληνες, που έχουν έρωτα για τη ζωή, έρωτα για τον άνθρωπο, την ελευθερία, την Πατρίδα, τη γνώση, την τέχνη, τη Δημοκρατία. Τους Αθηναίους, που έφτιαξαν τους Θεούς τους στα μέτρα τους και μετουσίωσαν την Ειμαρμένη σε Δικαιοσύνη. Με το πέραςμα του χρόνου έγιναν και οι δικές τους δομές θανατηφορικές.

«Στο θέατρο του Τερζόπουλου, ο μύθος δεν είναι παραμύθι, αλλά μια φλέγουσα εμπειρία. Η πρόβα δεν είναι φορτωμένη από θεωρία, αλλά μια περιπέτεια, ένα ταξίδι βαθιά μέσα στο τοπίο της μνήμης, μια αναζήτηση του χαμένου κλειδιού της ενόπτας ανάμεσα στο σώμα και τον λόγο».

ΧΑΙΝΕΡ ΜΙΛΛΕΡ

Η παράσταση αντιμετωπίζει τον Αισχύλο εκσυγχρονιστικά, μέσα από μορφοπλαστική και κινησιολογική έρευνα, μέσα από τη χωρίς κάθαρση ιδεολογία του σημερινού καταστροφισμού.

ΕΛΕΝΗ ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΗΜΑ, 1/9/91

Οι ηθοποιοί του Τερζόπουλου στα προηγούμενα έργα του συστρέφονταν για να εκφράσουν τη ζωή ή για να μας κοινωνήσουν τον πόνο, αλλά το μόνο που βλέπουμε τώρα είναι η παγωμένη παραιτήση μπροστά στο θάνατο. Τα σώματα είναι ακίνητα ή λικνίζονται σε μια τελετή κάθαρσης για να εξορκίσουν το τέλος της ζωής. Ο Τερζόπουλος έλαβε την υποθήκη του Αισχύλου και μας καλεί να πάρουμε μέρος σε μια πρωτόγονη μινιμαλιστική τελετή. Μας δείχνει τον τρόπο που η Αρχαία τραγωδία μιλά στους σύγχρονους και τη «μεταφράζει» σε μια δυνατή οπτική γλώσσα: Η απόγωση του σώματος χρησιμοποιείται για να εκφράσει την οικουμενική απόγωση.

Η Ελληνική τραγωδία, όπως η Κασσάνδρα, μιλάει την αλήθεια, που εμείς δεν πιστεύουμε αλλά ωστόσο μας διαμορφώνει. Ο Τερζόπουλος με τον τρόπο που παρουσιάζει την Ελληνική τραγωδία σημαίνει για μας την Κασσάνδρα. Ίσως, για μια ακόμα φορά, αν αρνούμαστε να ακούσουμε, να δούμε και να πιστέψουμε θα αναγκαστούμε να διδαχτούμε μέσω της προσωπικής μας οδύνης.

ΜΑΡΙΑΝ ΜΑΚΝΤΟΝΑΛΤ, Πανεπιστήμιο Καλιφόρνιας, Σαν Ντιέγκο

Στον κόσμο μας επικαιροποιώντας το μήνυμα των Περσών, ο πόλεμος έρχεται στο σπίτι μας μέσω της τηλεόρασης, με τέτοιο τρόπο που μετατρέπεται σ' ένα ακίνδυνο ψυχαγωγικό φιλμ.

Για τον Τερζόπουλο η σημασία αυτής της τραγωδίας ταυτίζεται κυρίως με το θρήνο του χορού, ο οποίος μεταπλάθεται σ' ένα τραγούδι, πάνω στην αναγκαιότητα να ξαναβρεθεί ο Οίκτος για τον άνθρωπο.

ΕΝΡΙΚΟ ΦΙΟΡΕ, ΜΑΤΤΝΟ, Νάπολη - 24/11/91

Φρίκη, πόνος και θλίψη διαπερνούν κάθε ιστό του σώματος των ηθοποιών και βρίσκουν συνεχώς μια νέα συμβολική έκφραση, εμπλουτισμένη με μια πλατιά γκάμα χαρακτηριστικών μινιμαλιστικών χειρονομιών και αργόσυρτων τυπικών κινήσεων.

Έτσι, οι "Πέρσες" εξελίσσονται σε μια επιβλητική, άχρονη εικόνα αποτροπής του πολέμου που μόνο ολέθριος μπορεί να είναι!

ΚΛΑΟΥΣ ΜΠΑΣΣΕΜΠΕΝ, Μπερλίнер Τσάιτουγκ, Βερολίνο - 17/10/91

Τη φρίκη του πολέμου, τον πόνο των πιτημένων, αυτά που συνήθως αποκρύβει η ιστορία, θέλει να μας δείξει ο Θόδωρος Τερζόπουλος. Σε μια εποχή με ηλεκτρονικά μέσα επικοινωνίας, που μας πλασάρουν την απατηλή εικόνα ενός υποτιθέμενου "καθαρού πολέμου", ο Θ.Τ. ανεβάζει την τραγωδία του Αισχύλου, ως επιθανάτια αγωνία των σωμάτων.

ΣΑΝΤΡΑ ΛΟΥΤΣΙΝΑ, Ταγκεσπίγκελ, Βερολίνο - 17/10/91

Στο Φεστιβάλ Φθινοπώρου της Βαρκελώνης ξεχώρισε η παράσταση των ΠΕΡΣΩΝ του Αισχύλου, της Ελληνικής Ομάδας ΑΤΠΣ. Η παράσταση αρχίζει, τονίζοντας το προαίσθημα της καταστροφής του Περσικού στόλου και τελειώνει μ' έναν άγριο συγκλονιστικό θρήνο.

RENE SOLIS, ΛΙΜΠΕΡΑΣΙΟΝ, Παρίσι - 17/11/91

Οι ηθοποιοί λειτουργούν και κοινωνούν το τραγικό ως μύστες μιας αρχαίας τελετουργίας, χαρίζοντας κομμάτια από το σώμα και την ψυχή της, για τη μέτληψη της τραγικής ποίησης στους θεατές.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ, "ΡΕΥΜΑΤΑ", 10/9/91

Δευτέρα 20 Ιουλίου ΔΗ.Π.Θ.Ε ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
"ΑΙΑΣ" του ΣΟΦΟΚΛΗ

Μετάφραση ΤΑΣΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ
Σκηνοθεσία ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
Σκηνικά-κοστούμια ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Μουσική ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΒΗΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Αθηνά ΒΙΚΥ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
Οδυσσεύς ΚΙΜΩΝ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
Αίας ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
Τέκμησσα ΑΙΜΙΛΙΑ ΥΨΗΛΑΝΤΗ
Αγγελιαφόρος ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ
Τεύκρος ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
Μενέλαος ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ
Αγαμέμνων ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΤΣΕΛΙΝΗΣ
Κορυφαίοι Χορού ΕΚΤΩΡ ΚΑΛΟΥΔΗΣ
ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΟΒΑΣ
ΑΛΕΞΗΣ ΒΕΡΩΝΗΣ.

Χορός Σαλαμινίων ναυτών

ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ - ΚΙΜΩΝ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ - ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΤΣΕΛΙΝΗΣ - ΤΑΣΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΣΣΑΚΟΣ - ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΑΡΔΑΝΗΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΝΙΚΟΣ ΓΙΑΧΑΛΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΣΣΟΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΜΠΑΤΗΣ.

Παραμάνια ΑΔΡΙΑΝΗ ΤΟΥΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
Ευρυσάκης
Στρατοκέρκας ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΣΣΑΚΟΣ

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Η τραγωδία αρχίζει με συνάντηση θεάς Αθηνάς-Οδυσσέας. Ο Οδυσσέας έχει ακούσει στο στρατόπεδο ότι, μάλλον, ο Αίας έχει σφάζει ζώα και βοσκούς και πηγαίνει μέχρι τη σκηνή του για να μάθει τι ακριβώς έγινε. Η θεά Αθηνά, ακολουθώντας τον προστατευόμενο της Οδυσσέα στην κατασκόπευση που επιχειρεί, του αναφέρει για το θυμό του Αίαντα προς τους Αργίτες μετά την απόφασή τους να δώσουν τα όπλα του Αχιλλέα στον ίδιο, και την απόφαση του Αίαντα να πάρει, γι' αυτό το λόγο, εκδίκηση. Η ίδια συνέλεξε η οργή του ήρωα να στραφεί προς τα κοπάδια των Ελλήνων σαλεύοντας τα λογικά του, ενώ, στη συνέχεια, καλεί τον Αίαντα έξω από τη σκηνή για να δώσει στον Οδυσσέα τη χαρά "να γελάσει με τον πεσμένο πια εχθρό του".

Ο Χορός, που αποτελείται από Σαλαμίνιους ναύτες ζητά από τον Αίαντα να διαλευκάνει τις φήμες που τον αφορούν, ενώ η Τέκμησσα, γυναίκα του Αίαντα από αιχμαλωσία, του επιβεβαιώνει ότι όσα άκουσε για τις πράξεις του Αίαντα είναι αλήθεια.

Ο Αίας συνέρχεται από την τρέλλα του, συνειδητοποιεί τις πράξεις του και παίρνει απόφαση για θάνατο "με τιμή". Διατείνεται εμπρός στην Τέκμησσα και το Χορό ότι θέλει να καθαρθεί με θαλασσινό μπάνιο και να θάψει το επάρατο σπαθί του, ενώ, στην πραγματικότητα, παραδεχόμενος την "ορισμένη τάξη" του κόσμου, παίρνει το δρόμο που οδηγεί στο θάνατο.

Ο μάντης Κάλχας προμαντεύει την καταστροφή του. Ο Αίας ανακαλύπτεται νεκρός από τον Χορό, την Τέκμησσα και το μπλαδελφό του Τεύκρο.

Οι Ατρείδες, Μενέλαος και Αγαμέμνωνας, θέλουν για λόγους εκδίκησης, ν' αφήσουν το νεκρό άταφο, με τη βοήθεια όμως του Οδυσσέα ο Τεύκρος εξασφαλίζει τελικά "έντιμη ταφή" για τον αδελφό του.

Δευτέρα 20 Ιουλίου ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
"ΡΗΣΟΣ" του ΕΥΡΙΠΙΔΗ

Μετάφραση	ΤΑΣΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ
Σκηνοθεσία	ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
Σκηνικά - Κοστούμια	ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
Μουσική	ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΡΟΥΠΟΣ
Χορογραφία	ΣΟΦΙΑ ΣΠΥΡΑΤΟΥ
Βοηθός Σκηνοθέτη	ΑΔΡΙΑΝΗ ΤΟΥΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτιστής	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΖΑΤΖΑΝΑΣ
Κατασκευή Σκηνικού	ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΙΟΥΡΤΑΣ
Ειδικές Κατασκευές	ΣΑΚΗΣ ΧΑΤΖΟΥΡΙΔΗΣ
Οργάνωση Παραγωγής	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΤΣΙΜΙΓΑΣ

ΔΙΑΝΟΜΗ

Έκτωρ	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
Αινείας	ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΑΡΔΑΝΗΣ
Δόλων	ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ
Βοσκός	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΣΤΕΡΙΑΔΗΣ
Ρήσος	ΤΑΣΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
Οδυσσεύς	ΚΙΜΩΝ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ
Διομήδης	ΕΚΤΩΡ ΚΑΛΟΥΔΗΣ
Αθηνά	ΒΙΚΥ ΚΑΜΠΟΥΡΗ
Πάρις	ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΤΣΕΛΙΝΗΣ
	ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
Ηνίοχος	ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
Μούσα	ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΛΙΒΑ

Κορυφαίοι Χοροί

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΕΡΩΝΗΣ - ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΟΒΑΣ

Χορός

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΙΜΑΡΔΑΝΗΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ - ΤΑΣΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ - ΚΙΜΩΝ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ - ΕΚΤΩΡ ΚΑΛΟΥΔΗΣ - ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΥΤΣΕΛΙΝΗΣ - ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΣΣΑΚΟΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ - ΝΙΚΟΣ ΓΙΑΧΑΛΗΣ - ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΣΣΟΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΜΠΑΤΗΣ.

Χορός Θρακών

ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΑΜΠΑΤΗΣ - ΝΙΚΟΣ ΓΙΑΧΑΛΗΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Χορός Μουσών

ΒΙΚΥ ΚΑΜΠΟΥΡΗ - ΑΔΡΙΑΝΗ ΤΟΥΝΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΙΜΙΛΙΑ ΥΨΗΛΑΝΤΗ.

Γκρίντα: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ "ΡΗΣΟΣ"

Το υλικό της τραγωδίας "Ρήσος" προέρχεται κατευθείαν από την Ιλιάδα σχεδόν ατόφιο, μ' ελάχιστες αλλαγές στο βασικό του πυρήνα και εμπλουτισμένο βέβαια κατά το μέτρο που συνήθως η δραματική τέχνη πλουτίζει τα θέματα της μυθολογίας ή της επικής παραδόσεως, όταν τα διαχειρίζεται σαν υποθέσεις δραμάτων.

Τα γεγονότα του "Ρήσου" περιέχονται στη ραψωδία Κ και είναι γνωστά με τον τίτλο "Δολώνεια".

Μετά την οργή του Αχιλλέα και την αποχή του από τη μάχη, οι Τρώες νικούν τους Έλληνες. Έχουν στρατοπεδεύσει έξω στην πεδιάδα και γενικά τους έχουν φέρει σε δύσκολη θέση.

Μια νύχτα οι Αχαιοί σε σύντομη σύσκεψη αποφασίζουν να στείλουν τον Οδυσσέα με το Διομήδη να κατασκοπεύσουν τους εχθρούς. Εκείνη τη νύχτα κι ο Έκτορας για τον ίδιο σκοπό στέλνει στο ελληνικό στρατόπεδο το Δόλωνα, που όμως αιχμαλωτίζεται από το Διομήδη και τον Οδυσσέα και ανακρίνεται. Τους πληροφορεί πως έχει φτάσει, σύμμαχος της Τροίας, ο Θρακιώτης βασιλιάς Ρήσος. Μαθαίνοντας όλα όσα ήθελαν, σκοτώνουν το Δόλωνα, καταρθώνουν να εισχωρήσουν στις τρωικές θέσεις, σκοτώνουν το Ρήσο και δώδεκα δικούς του, παίρνουν τα θαυμάσια λευκά άλογά του και γυρίζουν πίσω σώοι και αβλαβείς.

Αυτά τα περιστατικά της Ιλιάδας αποτελούν τον πυρήνα της τραγωδίας...

65

ΤΑΣΟΥ ΡΟΥΣΣΟΥ

SINIX! Καθαρόαιμο UNIX και κάτι παραπάνω.

Η Siemens - Nixdorf, η μεγαλύτερη ευρωπαϊκή δύναμη στην Πληροφορική, δίνει τώρα μια νέα διάσταση στο πρότυπο Unix, με το λειτουργικό σύστημα Sinix. Το σύστημα που όχι μόνο κατέχει την έγκριση XPG3 Plus του οργανισμού X/OPEN αλλά προχωράει ακόμη πιο μακριά, προσφέροντάς σας εγγύηση για μακρόχρονη συμβατότητα με μια ολοκληρωμένη σειρά από άλλα παγκόσμια πρότυπα. Το γραφικό Interface με τους χρήστες OSF/MOTIF και οι ανοικτές επικοινωνίες που βασίζονται στα πρότυπα OSI είναι δύο μόνο παραδείγματα από τις απεριόριστες δυνατότητες του λειτουργικού συστήματος Sinix.

Έτσι, το Sinix προστατεύει με τον καλύτερο τρόπο τις επενδύσεις σας σε προγράμματα Software, ανεξάρτητα από όποιες εξελίξεις προκύψουν στο μέλλον, στον τομέα του Hardware. Και βέβαια, σας επιτρέπει να εκμεταλλευθείτε τις πολλαπλές καινοτομίες που το χαρακτηρίζουν.

Στη Siemens - Nixdorf έχετε δυνατότητα επιλογής από έναν πραγματικά μεγάλο αριθμό προγραμμάτων αλλά και από μια πλήρη σειρά εφαρμογών για τον υπολογιστή σας. Και, φυσικά, στην οικογένεια Sinix θα έχετε το μοντέλο που ανταποκρίνεται στις δικές σας ανάγκες, αφού διαθέτει από σταθμούς εργασίας μέχρι μεγάλα συστήματα πολλών επεξεργαστών.

Να γιατί το λειτουργικό σύστημα Sinix είναι το πρώτο σύστημα Unix στην Ευρώπη.

Η νέα δύναμη
στην Πληροφορική
«επί το έργον»

τηλεφωνήστε: 10, 151 24 Μαρούσι
τηλ. λ.: 6 8 9 . 8 1 4 0-7

ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

16 - 28 Ιουνίου Ομαδική Έκθεση Ζωγραφικής
Κτίριο Ι. & Ρ. Ντάνκαν (Ωρες λειτουργίας: 6-10 μ.μ.).

ΙΣΙΔΩΡΑ ΝΤΑΝΚΑΝ
"Η Ζωή μου"

Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ
Μετάφραση Άννα Σικελιανού

...αρχίσαμε να αναζητούμε το χώρο για το Ναό μας. Εξερευνήσαμε τον Κολωνό, το Φάληρο και όλες τις λαγκαδιές της Αττικής, χωρίς όμως να βρούμε τίποτε άξιο λόγου για το Ναό μας.

68

Τελικά μια μέρα σ' έναν περίπατο προς τον Υμηττό, βρήκαμε ένα ύψωμα κι ο Ρέυμον ξαφνικά ακούμπησε το ραβδί μου χάρω κι φώναξε: "Κοίτα, είμαστε στο ίδιο ύψος με την Ακρόπολη"... Αλλά είχαμε πολλές δυσκολίες με το οικοπέδο.

Πρώτον κανείς δεν ήξερε σε ποιον ανήκε αυτός ο χώρος... ήτανε ένας βραχώτοπος μακριά από την Αθήνα και δεν φύτεωναν παρά γαϊδουράγκαθα, κι ακόμη δεν υπήρχε νερό πουθενά κοντά στο λόφο. Κανείς δεν φανταζότανε πως είχε την παραμικρή αξία, αλλά από τη στιγμή που μάθανε πως επιθυμούσαμε να τ' αγοράσουμε, οι χωριάτες ενώθηκαν και αποφάσισαν πως η γης ήτανε ανεκτίμητη. Ωστόσο η γενιά των Ντάνκαν είχε αποφασίσει την αγορά του τόπου... πληρώσαμε αρκετά και ο γυμνός λοφίσκος στο ίδιο ύψος με την Ακρόπολη, που τον έλεγαν από τότε Κοπανά, ανήκε τώρα στους Ντάνκαν.

Το επόμενο βήμα ήτανε να βρούμε χαρτί και αρχιτεκτονικά εργαλεία για να κάνουμε τα σχέδια του σπιτιού. Ο Ρέυμον εβρήκε ακριβώς το πρότυπο που επιθυμούσαμε στο σχέδιο του παλατιού του Αγαμέμνονα. Περιφρόνησε τη βοήθεια του αρχιτέκτονα και πήρε μόνος του εργαλεία και άλλους να κουβαλήσουν την Πέτρα. Έπειτα άρχισε το χτίσιμο του Κοπανά. Καθώς οι τοίχοι του παλατιού του Αγαμέμνονα είχαν πάχος εξήντα πόντους οι τοίχοι του Κοπανά έπρεπε να 'χουν το ίδιο πάχος... Είμαστε εντελώς αυτάρκεις. Δεν ανακατευτήκαμε καθόλου με τους Αθηναίους. Κι όταν ακομη μάθαμε απ' τους χωρικούς πως ο βασιλιάς της Ελλάδας ήρθε να δει το Ναό μας, δεν συγκινηθήκαμε.

Γιατί εξούσαμε στο βασίλειο άλλων βασιλιάδων, του Αγαμέμνονα, του Μενέλαου και του Πριάμου.

Είναι πάντα μια ευτυχισμένη στιγμή, η στιγμή που ένας Πρύτανης εγκαινιάζει μια έκθεση νέων καλλιτεχνών, που φοίτησαν στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Και ακόμη περισσότερο όταν συνδυάζεται αυτή η έκθεση με έναν καινούργιο χώρο για τους καλλιτέχνες, χώρο επιβλητικό και με παρελθόν συγκινητικό.

Πιο πολύ όμως η χρονιά αυτή είναι για την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών πολύ κρίσιμη και γεμάτη χαρά, γιατί επιτέλους το όνειρο που κυνηγούσε τόσα χρόνια γίνεται πραγματικότητα με την απόκτηση των νέων εγκαταστάσεων στην οδό Πειραιώς.

Έτσι, χαιρετώ τη νέα αυτή έκθεση μέσα σε ατμόσφαιρα χαράς και αισιοδοξίας. Είμαι σίγουρος ότι την ίδια χαρά και αισιοδοξία δηλώνουν και οι νέοι καλλιτέχνες με τις ποιοτικά έξοχες εργασίες τους.

Ο Πρύτανης

Ν. Κεσσανλής

69

Εκ μέρους της Δημοτικής Αρχής και του Φεστιβάλ Βύρωνα, χαιρετώ την έκθεση των νέων Καλλιτεχνών και αποφοίτων της Σχολής Καλών Τεχνών στο Δήμο μας.

Για μας είναι σημαντικό το γεγονός της έκθεσης, ειδικά στο σπίτι της Ισιδώρας Ντάνκαν.

Η ίδια αγαπούσε πολύ τη ζωγραφική. Η μεγάλη της προσφορά στο χορό, μοναδική παγκόσμια, εμπεριέχει και εικαστική έκφραση και προωθεί τη σύνθεση των δύο αυτών μορφών τέχνης.

Ευχόμενος κάθε επιτυχία στους νέους καλλιτέχνες, θέλω θερμότητα να ευχαριστώ τον Πρύτανη της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών κύριο Νίκο Κεσσανλή για την πολύτιμη συμβολή του στη διοργάνωση της έκθεσης.

Είθε το πνεύμα της Ισιδώρας Ντάνκαν να εμπνεύσει τους νέους δημιουργούς της χώρας μας σε πρωτοπόρους δρόμους για την τέχνη, τη ζωή, τον έρωτα, την ειρήνη.

Ο Δήμαρχος Βύρωνα

Δημήτρης Νικολαΐδης

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΩΝ

1. Αναστασίου Μαρία: «Σύνθεση Ι» Μικτή Τεχνική 180x150, 1991.
2. Βαρβάκη Κάτια: «Σύνθεση με την Ελένη» Ακρυλικό 180x150, 1990.
3. Βασιλακούδη - Παπούλια Σμαράγδα: «Ο καπνιστής» Λάδι 100x70, 1989.
4. Γιαννιτόπουλος Κων/νος: «Δέντρα» Μικτή Τεχνική 120x100, 1991.
5. Δουκουμειζάκης Μιχαήλ: «Χωρίς Τίτλο» Ακρυλικό 180x150, 1989.
6. Επιτροπάκη Μαρία: «Χωρίς Τίτλο» Μικτή Τεχνική 162x152, 1991.
7. Θεολογίτης Νικήτας: «Καρκαρίας» Λάδι 150x100, 1990.
8. Κανά Ειρήνη: «Χωρίς Τίτλο» Λάδι 150x180, 1991.
9. Καπράρας Αλέξανδρος: «Χωρίς Τίτλο» Μικτή Τεχνική σε ξύλο 170x180, 1990.
10. Κελαΐδη - Αποστολάκη Μαρία: «Οδοιπορικό Ι» Λάδι 100x130, 1991.
11. Κοκκινάκη Ευτυχία: «Τοπίο», Μικτή Τεχνική 110x150, 1991.
12. Κουτσιούτης Δημήτριος: «Τοπίο» Ακρυλικό 100x120, 1991.
13. Λαγός Γρηγόριος: «Χωρίς Τίτλο» 150x135, 1991.
14. Λίπτος Ανδρέας: «Σύνθεση Ι» Λάδι 90x100, 1991.
15. Μάρα Μαγδαληνή: «Πράσινη Θάλασσα» Λάδι 180x150, 1990.
16. Μπετίνη Αθηνά: «Εμυρακή Ζωή» Μικτή Τεχνική Δίπτυχο 125x100, 1991.
17. Μπονάτσου Ισμήνη: «Χωρίς Τίτλο» Λάδι 170x150, 1991.
18. Ντάσικα Παναγιώτα: «Χωρίς Τίτλο» Ακρυλικό 140x100, 1991.
19. Ρήνας Ευάγγελος: «Κασσιανή» Λάδι 110x120, 1990.
20. Σκουμπούρη Γεωργία: «Τοπίο» Ακρυλικό 160x195, 1991.
21. Σπλιώτη Αναστασία: «Χωρίς Τίτλο» Μικτή Τεχνική 80x80, 1991.
22. Φουρνογεράκη Ανδριανή: «Χωρίς Τίτλο» Μικτή Τεχνική 150x110, 1991.
23. Ψυχούλης Αλέξανδρος: «Το ρίσκο του να υπάρχεις ψαρεύοντας» Χαλκογραφία 21.5x32, 1990.
24. Ρήνας Ευάγγελος: «Η σκάλα» Χαλκογραφία 28x22, 1989.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

παιδικός σταθμός

αντιαυταρχικό νηπιαγωγείο

η παιδική γωνία

ΠΑΣΙΤΕΛΟΥΣ 8 - ΑΛΣΟΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΗΛΕΦ. 70 19 107 - 70 19 121

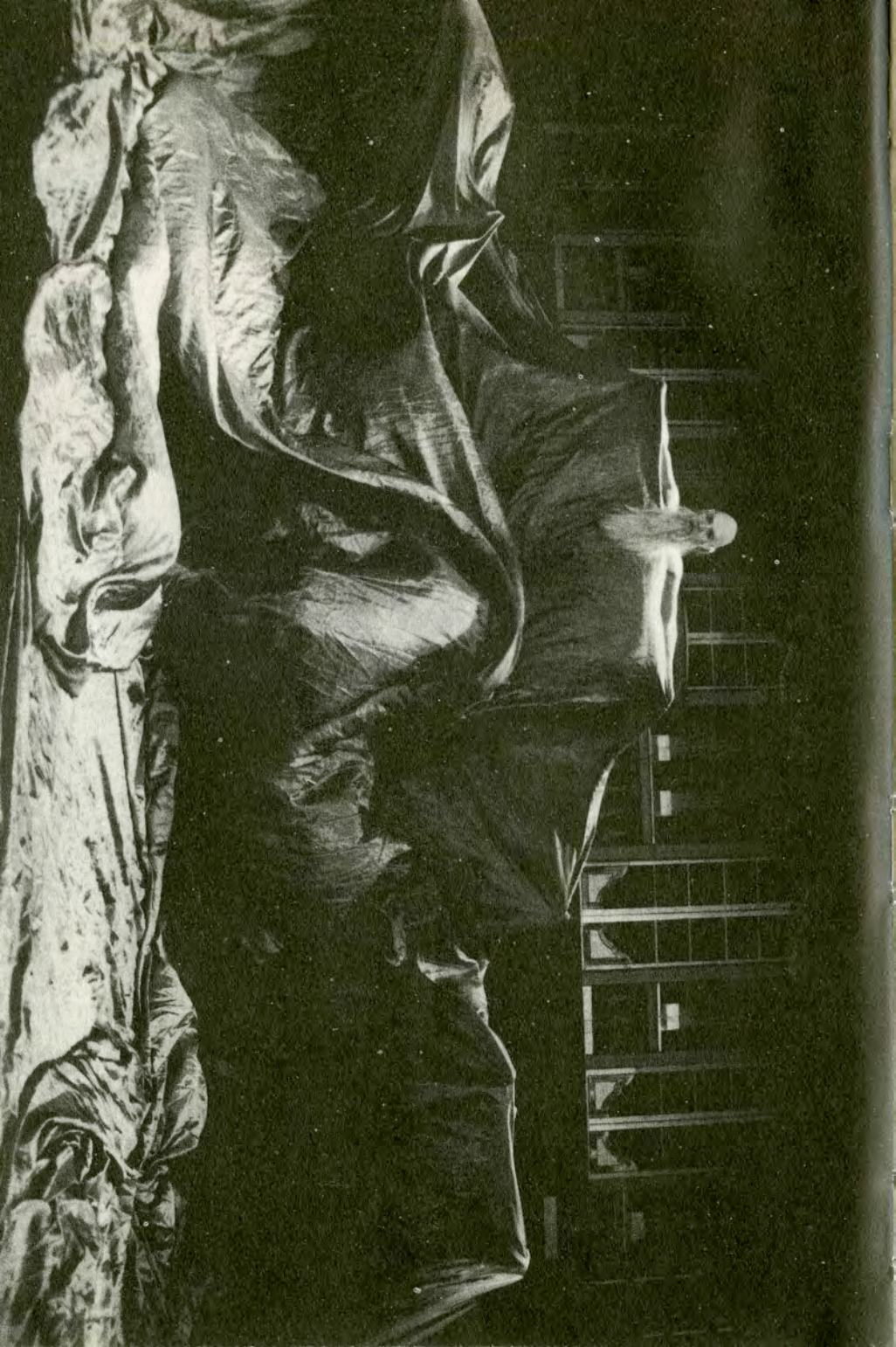
Δευτέρα 22 Ιουνίου ΑΝΟΙΧΤΟ ΘΕΑΤΡΟ
"ΤΟ ΓΑΛΑΖΙΟ ΠΟΥΛΙ" του Μ. ΜΕΤΕΡΛΙΝΚ

Μετάφραση	Πέτρος Χάρης
Σκηνοθεσία	Γιώργος Μιχαηλίδης
Σκηνικά-κοστούμια	Νίκος Σαριδάκης
Μουσική	Νίκος Κυπουργός
Χορογραφίες	Δόνη Μιχαηλίδη

Οι στίχοι των τραγουδιών και οι παρλάτες, γράφηκαν από τον Θίασο,
τον Νίκο Κυπουργό και τον Γιώργο Μιχαηλίδη.

Παίζουν με τη σειρά που εμφανίζονται οι ηθοποιοί:

Αφηγητής	Γιώργος Λιάντος
Τιλτίλ	Αλέξανδρος Λογοθέτης
Μιτίλ	Μαίρη Σταυρακέλη
Μάγισσα Μπεριλίνα	
Νεράιδα Μπεριλίνα	Βίκυ Βολιώτη
Φωτιά	Λίδα Μασσάγκου
Σκύλος	Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης
Γάτα:	Δέσποινα Κούρη
Νερό:	Ηρώ Λούπη
Ζάχαρη	Αννα Σταματίου
Ψωμί	Άντρια Ράπη
Φως	Σμαράγδα Καρύδη
Πατέρας Τιλ	
Παππούς Τιλ	Κώστας Φαλελάκης
Μπτέρα Τιλ	
Γιαγιά Τιλ	Μπέλλα Μπερδούση
Νύχτα	Λίδα Μασσάγκου
Νυκτοπούλι	Κώστας Φαλελάκης
Συνάχι	Ηρώ Λούπη

Παχιές Ευτυχίες	Καλές Ευτυχίες
Α' : Αντρία Ράπη	Α' : Αντρία Ράπη
Β' : Βίκυ Βολιώτη	Β' : Βίκυ Βολιώτη
Γ' : Λήδα Ματσάγκου	Γ' : Ηρώ Λούπη
Δ' : Δέσποινα Κούρη	Δ' : Δέσποινα Κούρη
Ε' : Ηρώ Λούπη	Ε' : Λήδα Ματσάγκου
ΣΤ' : Κώστας Φαλελάκης	Μητρική Αγάπη : Μπέλλα Μπερδούση

Αγέννητα παιδιά
Α' : Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης
Β' : Άννα Σταματίου
Ερωτευμένοι: Ηρώ Λούπη
Ερωτευμένος: Γιώργος Λιάτος
Χρόνος: Κώστας Φαλελάκης
Κα Περιεγκώ: Βίκυ Βολιώτη
Κορίτσι: Ηρώ Λούπη

Εκτέλεση Φωτισμών: Αντρέας Αλεξόπουλος
Εκτέλεση σκηνικών: Γιώργος Κυπραίος
Εκτέλεση κοστούμιών: Διονυσία Μπένου
Ζωγραφική σκηνικών: Τάσος Παπαδόπουλος
Καντιλέρια: Στράτος Σαραντιδης
Περούκες: Φίλιππος Καψάλης
Μάσκες, καπέλα, φτερά, λουλούδια, το φως, το νερό, η φωτιά: Γκυ Ματίς.

Παρασκευή 10 Ιουλίου

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ «ΡΟΕΣ» - Σ. ΣΠΥΡΑΤΟΥ
"Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗ, ΤΡΙΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ" &
"ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΚΟΝΤΕΣΙΝΑ ΦΕΛΙΤΣΙΤΑ"

"Τρία ποιήματα για το χρόνο του Κ.Π. Καβάφη"

ΧΟΡΕΥΟΥΝ

"Μονοτονία": Σπύρος Βλάχος - Μαρία Ναυπλιώτου

στις καρέκλες του καφενείου: Γιάννης Κασκαμανιώτης Φάνης Καφούσιος - Jimmy D' Silva

"Λήθη": Μαρουσά Καραλέκα - Μαρία Ναυπλιώτου - Άννα Σοφία Καλλινικίδου - Λένα Γολεμάτη

"Εν τω μνή Αθύρ": Σπύρος Βλάχος - Γιάννης Κασκαμανιώτης - Jimmy D' Silva
Μαρουσά Καραλέκα - Μαρία Ναυπλιώτου - Άννα Σοφία Καλλινικίδου - Λένα Γολεμάτη
Περιπατητής: Michael Jarman

Τα κοστούμια έραψε η Διονυσία Μπένου

Χορογραφία-Σκηνοθεσία: Σοφία Σπυράτου
Μουσική Επιμέλεια: Λάμπρος Λιάβας
Κοστούμια: Καλλιόπη Κοπανίτσα.
Κανονάκι έπαιξε η Ανιές Αγκοπιάν.

"Πώς είναι το μακιγιάζ απόψε;"

Χορογραφία: Jimmy D' Silva
Μουσική Επιμέλεια-Κοστούμια: Jimmy D' Silva

ΧΟΡΕΥΟΥΝ

Μαρουσά Καραλέκα - Άννα Σοφία Καλλινικίδου
Λένα Γολεμάτη - Σπύρος Βλάχος
Γιάννης Κασκαμανιώτης - Jimmy D' Silva

"Η χορεύτρια Κοντεσίνα Φελιτσιτά"
εμπνευσμένο από το ομώνυμο διήγημα του Θράσου Καστανάκη.

ΧΟΡΕΥΟΥΝ

Κοντεσίνα: Μαρουσώ Καραλέκα. Τζίμυ ο Θάνατος: Σπίρος Βλάχος

Ζευγάρια στο ντάνσιγκ: Γιάννης Κασκαμπανιώτης - Φάνης Καφούσιος - Jimmy D' Silva
Μαρία Ναυπλιώτου - Άννα Σοφία Καλλινηκίδου - Λένα Γολεμάκη

Ακούγεται η φωνή του Γιώργου Μιχαλακόπουλου

Τα κοστούμια έραψε η Διονυσία Μπένου
Κατασκευή σκηνικών: Γ. Κυπραίος

Χορογραφία-Σκηνοθεσία: Σοφία Σπυράτου
Μουσική Επιμέλεια: Λάμπρος Λιάβας
Κοστούμια-Σκηνικά: Καλλιόπη Κοπανίτσα
Βιολί έπαιξε ο Νίκος Οικονομίδης

ΕΝ ΤΩ ΜΗΝΙ ΑΘΥΡ: «Ο Λεύκιος» -φανταστικό πρόσωπο- «απεβίωσε εις ηλικία 27 (ΚΖ) ετών εν τώ μηνί Αθύρ, ήτοι Σεπτέμβριον ή Οκτώβριον». Οι άλλοι σχολιαστές μιλούν για Οκτώβριο-Νοέμβριο· πάντως πρόκειται για το μήνα που έφερε το όνομα της Αιγυπτιακής θεάς των τάφων αλλά και του έρωτα (Α. Κόμης, Κ.Π. Καβάφης, Κέρκυρα 1935, σ. 36-38).

Διαβάζοντας αυτά τα 3 ποιήματα η προσοχή μου στράφηκε στο πώς μετράει ο ποιητής το χρόνο. Κι έτσι στη Μονοτονία με οδήγησαν οι γνωστές εικόνες των καφενείων της ποίησης του Κ. Καβάφη όπου σε μίαν αιώνια σχεδόν αναμονή του τέλους οι ωραίες στιγμές μοιάζουν να μην υπήρξαν, καθώς όλα καταπνίγονται απ' την αράχνη του χρόνου.

Στη Λίθη ο παρελθών χρόνος της ομορφιάς των λουλουδιών αποκομένος πια από τον ενεστώτα "ξεχνάει" τη λάμψη του ήλιου, το σώμα του έρωτος. Έτσι κι ο παρελθών χρόνος της ομορφιάς των γυναικών, μαραινείται αναπολώντας τη ζωή, τον έρωτα, τις δροσερές αυγές.

Στο τρίτο ποίημα, Εν τω μηνί Αθύρ, κυριαρχεί η αίσθηση, ότι το παρελθόν που διαβάζει στον παρόντα χρόνο ο αναγνώστης, προβάλλεται διαχρονικά σ' ένα αέναο μέλλον, καθώς το αίσθημα της σχέσης και της αγάπης για το νέο άνδρα παραμένει άφθαρτο. Πέρα απ' το θάνατο, πέρα απ' το χρόνο που έφθειρε την πέτρα, πάλλεται η ψυχή, το πόσο "...μεγάλως αγαπήθη ο Λεύκιος". Η εικόνα που επίμονα ταυτίστηκε μέσα μου με το ποίημα, σχεδόν με την πρώτη ανάγνωσή του, είναι το αρχαίο ανάγλυφο. "...Ο ύπνος και ο θάνατος σκάνουν το σώμα του νεκρού πολεμιστή..."

Με ποια συγκίνηση τους ξαναβρήκα στο ποίημα "Η κηδεία του Σαρπηδώνος" "...Τους δύο αδελφούς, τον ύπνο και το θάνατο".

Ιστορικό του Χοροθεάτρου

Το Χοροθέατρο ΡΟΕΣ ιδρύθηκε το Νοέμβριο του 1989.

30 Ιανουαρίου 1990: Δίνει την πρώτη του παράσταση στην Καλαμάτα με τα έργα: "Μυστική Ζωή των Αγαλμάτων" (χορογραφία: Σοφία Σπυράτου, μουσική: Γιώχαν Πάχελμπελ) & "Τυχόντα σημεία αλλοιώσεως" (χορογραφία: Σοφία Σπυράτου, μουσική: Δημήτρης Λέκκας, κοστούμια: Αντώνης Κυριακούλης). Οι ίδιες παραστάσεις δίνονται τον Φεβρουάριο στο Δημοτικό θέατρο Καλλιθέας και τον Μάρτιο στο Δημοτικό θέατρο Βύρωνα.

78 Τον Απρίλιο συμμετέχει στο μήνα χορού του Δήμου Αθηναίων, παρουσιάζοντας την καινούργια του παραγωγή "Εδά τραπέζι είναι όμορφο με καμουκά στρωμένο" (χορογραφία: Σοφία Σπυράτου, μουσική επιμέλεια: Λάμπρος Λιάβας, κοστούμια: Καλλιόπη Κοπανίτσα).

Το Μάιο δίνει παραστάσεις στη Νέα Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου με τα αναφερθέντα έργα καθώς και δέκα παραστάσεις στο θέατρο Πορεία.

Τον Αύγουστο συμμετέχει με τα ίδια έργα στα Φεστιβάλ του ΥΠΠΟ στις πόλεις: Κατερίνη, Κομοτηνή, Δοξάτο Δράμας, Ξάνθη.

Φεβρουάριος 1991: Εργαστήρια Χορού, Ρυθμού και Αυτοσχεδιασμού με τα παιδιά της Κομοτηνής σε συνεργασία με το Δήμο και το Υπουργείο Πολιτισμού. Πρώτη παρουσίαση των καινούργιων παραγωγών "Σκηνές τρέλας Γυναϊκών" (χορογραφία: Σοφία Σπυράτου, μουσική επιμέλεια: Λάμπρου Λιάβα, κοστούμια: Καλλιόπη Κοπανίτσα) και "Μίμησης Πράξεως" (χορογραφία: Σοφία Σπυράτου, μουσική επιμέλεια: Λάμπρου Λιάβα).

Τον Απρίλιο δίνει τέσσερις παραστάσεις σε συνεργασία με το Γαλλικό Ινστιτούτο με τα έργα: "Εδώ τραπέζι είναι όμορφο" και "Σκηνές τρέλας γυναικών".

Τον Μάιο συμμετέχει στο Καμπαρέ Ερίκ-Σατί (Μέγαρο Μουσικής) (χορογραφία: Σοφία Σπυράτου, σκηνοθεσία: Θάνας Μικρούτσικος, κοστούμια: Δαμιανός Ζαρίφης).

Ανοίγει το 1ο Βαλκανικό Φεστιβάλ Τέχνης και Πολιτισμού στην Άγκυρα παρουσία των Υπουργών Πολιτισμού όλων των Βαλκανικών χωρών.

Τον Ιούνιο στο Φεστιβάλ των βράχων Βύρωνα παρουσιάζει το "Ποτέ - Ποτέ" των Μαρία Ανθυμίδου και Αλίκη Καζούρη μαζί με τα έργα "Εδώ τραπέζι είναι όμορφο με καμουκά στρωμένο" και "Σκηνές τρέλας γυναικών".

Τον Ιούλιο συμμετέχει στα Φεστιβάλ Ηρακλείου & Ιεράπετρας Κρήτης με τα ίδια έργα.

Τον Αύγουστο περιοδεύει στην Ελλάδα στα Φεστιβάλ του Υπουργείου Πολιτισμού στις πόλεις: Γιάννενα, Κατερίνη, Αλεξανδρούπολη, Μυτιλήνη, και στην Αθήνα δίνει παραστάσεις στο θέατρο Ρεματιάς Χαλανδρίου και στο Χαϊδάρι.

Τον Οκτώβρη γίνεται έναρξη των επιδοτούμενων σεμιναρίων "Χορογραφικής Έρευνας" και "Δημιουργικής Έκφρασης" και αποκτά στέγη στο κτίριο του Κεραμεικού. Συγχρόνως προετοιμάζει τις καινούργιες παραγωγές "Τρία ποιήματα για το Χρόνο του Κ.Π. Καβάφη" και "Χορεύτρια Κοντεσίνα Φελιτσιτά" εμπνευσμένο από το ομώνυμο διήγημα του Θράσου Καστανάκη.

79

Το Χοροθέατρο ΡΟΕΣ είναι πολιτιστικό σωματείο μη κερδοσκοπικό.

για την έκδοση του συνόλου των εντύπων του φεστιβάλ βύρωνα "στη σκιά των βράχων '92" • χρησιμοποιήθηκαν χαρτιά chabion γραφής, illustration, illustration mat, chamois, conqueror, byronic text cover, chabion craft και ανακυκλωμένο γραφής, από τις εταιρείες οργ. δημοσιογραφικού χάρτου α.ε., χαρτική α.ε.β.ε., ευρωχάρτ α.ε., μάρκου ι. & μ. & σια ε.ε. και έψιλον αντιπροσωπεία π. σαμαράς - δ. τσοκάκης • διαχωρισμοί τετραχρωμιών, φωτογραφήσεις, μοντάζ, εκτυπώσεις και βιβλιοδεσία, έγιναν στα εργαστήρια: όστρακο, βιβλιοσυνεργατική συν.πε., linopa επε, μ. χονδρορίζου & σια ο.ε., β. παρανάκης και κρίκος-σ. στραγανιώτη-ε. παινέση ο.ε. • ηλεκτρονική στοιχειοθεσία των εντύπων έκανε η ελευθερία μαχαίρα • τις μακέτες για την κεντρική αφίσα του φεστιβάλ και του κύκλου "πρόσωπα του ελληνικού τραγουδιού" έκανε ο στάθης σταυρόπουλος • τις μακέτες και τη γενική επιμέλεια όλων των άλλων εντύπων είχαν οι γιώργος ευσταθίου και γεωργία αλεβιζάκη.

• το εσωτερικό του προγράμματος τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί από τη Γερμανία.

Coiffure

Estetica

NICOLAS

Εμπορικό Κέντρο ΡΕΑ Ν. ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Χρ. Σμύρνης & Μεσολογίου

Πλατεία Δελφοδάνη Τηλ.: 7668.572

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΧΑΛΙΚΙΑΣ Α.Ε.

ΕΠΙΠΛΑ,
ΜΕΛΕΤΗ ΧΩΡΟΥ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

Έκθεση
Γούναρη 133 165 51 Γλυφάδα
Τηλ. 96 14 915

Εργοστάσιο
Ηρώς Κωνσταντοπούλου 50
161 21 Καισαριανή
Τηλ. 76 54 603

**Λισθητικά στο χώρο
Λεπτομέρεια στο έπιπλο**